

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 30. junij 2008

letnik XV

št. 13

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini	3
Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (ZViS-F)	14
Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o rudarstvu (ZRud-B)	16
Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-C)	16
Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov (ZDDOIFI)	17
Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o temeljnih razvojnih programih na področju znanosti in visokega šolstva v letih 2010-2014 (ZTRPZVS)	18
Mnenja komisij	
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-1B)	20
• K Predlogu zakona o temeljnih razvojnih programih na področju znanosti in visokega šolstva v letih 2010-2014 (ZTRPZVS)	23
• k Predlogu zakona o cestnini za vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg (ZCestV)	25
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo (ZIS-C)	26

• k Letnemu poročilu Informacijskega pooblaščenca 2007	27
• k Skupnemu poročilu o delu državnih tožilcev za leto 2007	28
• k Predlogu resolucije o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije za obdobje do leta 2015	30
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zunanjih zadevah (ZZZ-1B)	31
• k Predlogu zakona o duševnem zdravju (ZDZdr)	32
Poročilo komisije k obravnavi problematike na področju izvajanja storitev dimnikarske službe	33
Sklepi Državnega sveta ob obravnavi pobud in vprašanj državni svetnikov	
• dr. Zoltana Jana za takojšnjo prodajo oz. neodplačni prenos lastninske pravice praznih stanovanj, ki niso predvidena za dodelitev pripadnikom stalne sestave Slovenske vojske	36
o <i>Odgovor Ministrstva za obrambo</i>	
• Antona Peršaka v zvezi z določanjem cene pitne vode	37
• Antona Peršaka glede nadzora nad porabo sredstev za subvencije izvajalcem programov s področja kulture	39
o <i>Odgovor Ministrstva za kulturo</i>	
• Mateja Vrčona v zvezi z odsekom Razdrto - Vipava	41
o <i>Odgovor Ministrstva za promet</i>	
• Mateja Vrčona v zvezi s plačevanjem vinjet na Goriškem	46
• Cvetka Zupančiča za izgradnjo Veletržnice v Ljubljani v Trnovskem predmestju	47

Prva alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet predlaga Državnemu zboru sprejem zakonov (zakonodajna pobuda)

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini

Na podlagi prve alineje 97. člena Ustave Republike Slovenije je Državni svet Republike Slovenije na 8. seji 11. 6. 2008 določil besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini in ga na podlagi prvega odstavka 114. člena Poslovnika Državnega zbora (Ur. l. RS, št. 35/02, 60/04 in 64/07) pošilja Državnemu zboru v obravnavo in sprejem po skrajšanem postopku.

Državni svet na podlagi 95. člena Poslovnika Državnega sveta pooblašča državnega svetnika Petra Vriska za predstavnika Državnega sveta na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih telesih pri obravnavi predloga zakona.

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOHODNINI

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Veljavni zakon o dohodnini v 70. členu določa, da se za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti štejejo potencialni tržni dohodki od pridelave na zemljiščih oziroma v panjih in drugi dohodki, ki so plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike in druga plačila iz naslova državnih pomoči. V 71. členu je pojasnjeno, da je davčna osnova za pridelavo na zemljiščih katastrski dohodek, ki vključuje tudi druge dohodke, pripisane zemljiščem, kot je ugotovljeno po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja. Davčna osnova za proizvodnjo vina iz lastnega pridelka grozdja je katastrski dohodek vinograda, katerega pridelek se porabi za pridelavo vina, povečan za dvakrat. Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov za pridelavo v panjih pa je 70 % pavšalne ocene dohodka na panj, ki vključuje tudi druge dohodke, pripisane panjem, kot je ugotovljeno po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka.

Zakon v prehodnih in končnih določbah v prvem odstavku 154. člena določa, da se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka davčna osnova od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotovi kot katastrski dohodek, ugotovljen na podlagi zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, povečan za povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih in gozdnih zemljišč. V drugem odstavku 154. člena zakon določa, da se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka katastrski dohodek za plantažne sadovnjake pod oljčnimi nasadi ugotovi kot katastrski dohodek plantažnega sadovnjaka, ugotovljen na podlagi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, povečan za dvainpolkrat ter za povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih zemljišč.

Veljavni sistem ugotavljanja katastrskega dohodka je povsem nerealen, saj niti ne odraža dejanskega stanja v naravi, niti ne aktualnega dohodkovnega položaja rastlinske pridelave in nanjo vezane živinoreje. Ob tem dejstvu predstavlja pripis povprečnega zneska subvencij vsem površinam v zemljiškem katastru dodatno anomalijo. Pavšalni pripis subvencij veljavnemu katastrskemu dohodku je povsem neprimerna rešitev, ki neupravičeno povečuje davčno breme kmetijskim zavezancem. Na osnovi določbe 71. člena, da katastrski dohodek vključuje tudi

druge dohodke, pripisane zemljiščem, kot je ugotovljeno po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka, bi plačila za ukrepe kmetijske politike predstavljala dohodek le v omejenem obsegu in le v primeru, ko bi bil ta dejansko dosežen. Subvencije, kot so pripisane katastrskemu dohodku na osnovi prehodne določbe 154. člena, ne odražajo dejansko doseženega dohodka. Obdavčevanje subvencij je ob izjemno slabem ekonomskem položaju kmetij, predvsem sektorja živinoreje, povsem neprimerno. Nikakor ni zanemarljiv vpliv obdavčevanja subvencij na pravico do uveljavljanja oziroma na višino socialnih transferov, ki še dodatno prizadene kmetijske zavezance. Glede na to, da je prejemanje subvencij pogojeno z izpolnjevanjem zahtev dobre kmetijske in okoljske prakse, bi morala biti vsa plačila oproščena plačila dohodnine na podlagi drugega odstavka 26. člena. Dodaten razlog, zaradi katerega je potrebno izvzetje subvencij iz obdavčitve, je nedorečenost določb veljavnega zakona glede pavšalnega pripisa. Kmetje ne morejo sprejemati poslovne odločitve glede najprimernejšega ugotavljanja davčne osnove (na podlagi katastrskega dohodka, normiranih odhodkov ali dejanskih dohodkov), ker ne vedo, kolikšen bo v posameznem davčnem letu pripisani znesek subvencij. Nikjer namreč ni nedvoumno določeno, katera neposredna plačila bodo pripisana in v kolikšnem deležu, prav tako pa ne, katerim površinam bodo pripisana (samo površinam prejemnikov plačil ali vsem površinam v zemljiškem katastru).

Prelagani zakon obenem ureja obdavčevanje oljkarjev v prehodnem obdobju, ker je način, kot je predviden v trenutno veljavnem 154. členu, povsem neprimeren. Katastrski dohodek plantažnega sadovnjaka, povečan za dvainpolkrat, namreč močno presega dejansko dosežene dohodke od pridelave oljčnega olja.

Predlagani zakon poleg tega izenačuje prag za obdavčitev čebelarjev na 40 panjev, ne glede na to, ali kmetija dosega prag katastrskega dohodka 200 evrov. Meja za obdavčitev, kot jo postavlja trenutno veljavni zakon, katastrski dohodek 200 evrov ali 40 čebeljih panjev, evidentiranih v registru čebelnjakov, povzroča izrazito neenakost med kmeti, ki imajo manj kot 40 čebeljih panjev in čebelarji z manj kot 200 evrov katastrskega dohodka..

Predlagani zakon ponovno uvaja investicijsko olajšavo. Posodabljanje kmetij brez ustreznih investicijskih podpor in investicijskih olajšav v Sloveniji ni mogoče, saj zaradi dohodkovne šibkosti ne morejo same zagotavljati zadostnih investicijskih sredstev iz naslova poslovanja, pri vlaganjih v kmetijsko dejavnost pa morajo biti stimulirane z ustrezno davčno zakonodajo, ki jih v obdobju investicijskih vlaganj razbremenjuje dohodnine.

Prav tako zakon ponovno uvaja možnost znižanja katastrskega dohodka zaradi naravnih nesreč. Ob podnebnih spremembah, ki smo jim priča, je pričakovati pogoste izpade pridelka zaradi suše, pozebe, toče in drugih ujm, zato je nedopustno, da kmetje v primeru navedenih pojavov nimajo možnosti znižanja katastrskega dohodka in s tem zmanjšanja davčnega bremena.

Ob prikazu ureditev v drugih pravnih sistemih poudarjamo, da se slovensko kmetijstvo ne more primerjati z ostalimi državami Evropske unije. Zaradi majhnosti in razdrobljenosti ter zaradi pretežno omejenih možnosti za kmetijsko pridelavo je naše kmetijstvo bistveno v slabšem položaju in ni konkurenčno ostalim državam. Fiskalna politika je v okviru strogih pravil skupne kmetijske politike edina možnost, ki jo ima država, da omogoči tej panogi razmere za obstoj in nadaljnji razvoj.

Spremembe, ki jih predvideva zakon, so usklajene na vseh organih Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije in jih podpirajo vsi člani te krovne nevladne organizacije kmetov v Sloveniji.

2. Cilji, načela in poglavitne rešitve zakona

S predlogom zakona želimo sistemsko urediti področje obdavčevanja plačil za ukrepe kmetijske politike, kolikor je to v domeni dohodninske zakonodaje. Z izvzetjem pavšalno pripisanih subvencij iz obdavčitve v prehodnem obdobju odpravljamo dodatne nepravilnosti, ki izvirajo iz veljavnega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka. Ta namreč ne odraža dejanskega stanja v naravi, prav tako pa ne aktualnega ekonomskega stanja v kmetijstvu. Predlog zakona odpravlja nepošteno in nepravilno obdavčitev kmetijskih zavezancev. Glavno načelo zakona je zagotoviti pravičnejši način obdavčitve kmetijske dejavnosti v obdobju do uveljavitve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka. Predlog zakona poleg tega ponovno uvaja možnost uveljavljanja investicijske olajšave in možnost znižanja katastrskega dohodka zaradi naravnih nesreč. Določbi spodbujata prestrukturiranje kmetij in zmanjšujeta davčno breme investitorjem ter zavezancem, ki so utrpeli škodo, ki je v obdobju podnebnih sprememb vse pogostejši pojav.

3. Prikaz ureditev v drugih pravnih sistemih

Mednarodna primerjava je vzeta iz obrazložitve vladnega predloga zakona o dohodnini, ki ga je Vlada v Državni zbor vložila 15. 9. 2006:

a) Avstrija

Načeloma so v Avstriji dohodki fizičnih oseb od kmetijske dejavnosti obdavčeni na podlagi pavšalne davčne osnove, ki je določena na podlagi vrednotenja zemljišč oziroma kmetijskega gospodarstva (enotna vrednost). Ta sistem velja za kmetije, katerih vrednost ne presega 65.500 evrov. Praviloma ima kmetijsko gospodarstvo enega zavezanca, če pa gre za solastništvo med družinskimi člani, zakon omogoča tudi delitev vrednosti na več solastnikov. Kmečka gospodarstva, ki presegajo to vrednost na zavezanca, vendar ne presegajo vrednosti 150.000 evrov, lahko davčno osnovo ugotavljajo z enostavnim knjigovodstvom. Za vsa kmečka gospodarstva, katerih enotna vrednost presega zgornji prag, pa veljajo enaka pravila kot za druge dejavnosti in obveznost vodenja popolnega knjigovodstva.

Enotna vrednost posredno vključuje plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki imajo naravo dohodka, zato kmetijam, ki prejemajo taka plačila in so obdavčene na podlagi enotne vrednosti, prejetje teh plačil sicer prijavljajo, vendar ta niso posebej obdavčena. Plačila, namenjena vlaganjem v dejavnost kmetijskega gospodarstva, so dohodnine oproščena.

Posebej se v davčno osnovo štejejo dohodki od zakupnin, na drugi strani pa je davčno osnovo mogoče zmanjšati za plačane zakupnine, nekatere dolgove v zvezi s kmetijo, prispevke za socialno varnost, ter nekatere izpade dohodka v primeru, kadar niso kriti s strani zavarovanja.

Za nekatere intenzivne vrste pridelave, kot na primer za vinogradništvo in pridelavo vina, vrtnarstvo, pridelavo hmelja, gojitve zdravilnih zelišč in okrasnih rastlin, pa tudi za dopolnilno dejavnost kot so turizem na kmetiji, predelava kmetijskih pridelkov itd., veljajo posebni kriteriji. Tako na primer za pridelavo grozdja in vina velja, da je potrebno za to dejavnost, kadar površina vinogradov na kmetijo preseže 0,6 hektara, ne glede na to, ali vrednost kmetije presega prag za pravico do pavšalne obdavčitve, dohodek tako od pridelave grozdja kot od pridelave vina, mošta, grozdnega soka, prodaje pijač in hrane v okviru vinotoča (dokupljene je lahko največ 25 % hrane in pijače), ugotavljati ali na podlagi vodenja prihodkov in z upoštevanjem 70 % normiranih odhodkov ali pa na podlagi popolnega knjigovodstva. Slednje je obvezno v primeru, kadar prihodek take dejavnosti preseže 24.200 evrov.

Za vrtnarstvo je mogoče ugotavljati davčno osnovo na podlagi enotne vrednosti do njene višine 65.000 evrov, s tem, da je enotna vrednost za vrtnarske površine ustrezno višja kot za druge obdelovalne površine, površine pa je potrebno obvezno prijavljati. Ne glede na to pa velja prag 1.500 evrov prihodka iz tega naslova v posameznem letu. Ko je prag presežen, mora dejavnost preiti na sistem ugotavljanja davčne osnove z vodenjem knjigovodstva.

Podobno so pragi določeni tudi za čebelarstvo, za katero velja, da se do 40 panjev dohodka ne ugotavlja, nad tem obsegom pa je določena pavšalna davčna osnova na panj, ki je različno določen za obseg do 99 panjev, med 99 in 300 panji in za obseg, ki presega zgornjo mejo.

Za večino dopolnilnih dejavnosti, kot so predelava kmetijskih pridelkov, storitve in podobno, se davčna osnova ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Ti so določeni v višini 60 ali 70 %, glede na vrsto dejavnosti. Kadar prihodek takih dejavnosti preseže 24.200 evrov, pa je potrebno za vse take dejavnosti ugotavljati dohodek na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Za take dejavnosti pa obstaja tudi pogoj, da morajo predstavljati le dopolnilni dohodek kmetije, za kar se šteje dejavnost, ki se opravlja na kmetiji z vsaj 5 hektari kmetijske zemlje ali vsaj 1 hektarom vinogradov in vrtov. V nasprotnem primeru se taka dejavnost obravnava kot obrt.

Za vse dejavnosti, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov ali dejanskih prihodkov in odhodkov, se ukrepi kmetijske politike posebej všteto v davčno osnovo.

Tudi za gozdarstvo se davčna osnova določa na podlagi enotne vrednosti, vendar le za primarno dejavnost. Vsa predelava lesa se obravnava kot dopolnilna dejavnost ali obrt.

b) Finska

Po zakonu davku od dohodka iz kmetijstva in gozdarstva je dohodek iz kmetijstva opredeljen kot dohodek iz kmetovanja, vključno s pomožnimi dejavnostmi, ki ne predstavljajo samostojne dejavnosti. Ta zakon sledi določbam zakona o davku od dohodka iz dejavnosti, saj določa pravila za izračun dejanskega neto dohodka. Določbe, ki določajo kmetijski dohodek, pa vendar ne sledijo popolnoma določbam, ki določajo neto dohodek iz dejavnosti. Primeroma se kmet ne obdavči od vrednosti kmetijskih proizvodov, ki jih porabi sam z družino. Časovno upoštevanje dohodka in izdatkov temelji na plačani realizaciji.

Obdavčevanje dohodka iz gozdarstva temelji na dejanskem neto dohodku, tj. prihodki od prodaje minus izdatki, izračunani v skladu z zakonom o davku na dohodek. Dohodek iz gozdarstva se na splošno šteje za dohodek iz naložb. Vendar, če lastnik sam (s svojo družino) opravi sečnjo in vleko, se presežek ocenjene vrednosti dela nad letno oproščenim dohodkom, obdavči kot zasluženi dohodek. Zavezanec lahko uveljavlja gozdno olajšavo v višini do 40% dohodka iz naložb iz gozdarske dejavnosti v davčnem letu. Najmanjši znesek te olajšave je 1.500 evrov. Skupni znesek olajšav, uveljavljenih v obdobju lastništva, ne sme preseči 50% nabavne vrednosti gozda. Uveljavljene olajšave se obdavčijo ob odsvojitvi gozda.

c) Italija

V Italiji so vsi dohodki fizičnih oseb od kmetijske dejavnosti obdavčeni na podlagi pavšalne ocene dohodka kmetije, ki je določena na podlagi vrednosti zemljišč glede na proizvodni potencial in dejansko rabo (neke vrste katastrski dohodek). Kmetija se za davčne namene oblikuje tako, da se ji dodeli davčna številka. Podatki o zemljiščih in o kmetijah se vodijo v

zemljiškem katastru, ki je evidenca Ministrstva za finance. Lastniki zemljišč morajo tudi po davčnih predpisih redno sproti poročati o spremembah rabe. Zavezanec za davek od dohodka kmetije je nosilec davčne številke, torej nosilec dejavnosti na kmetiji. Pogoji za pridobitev davčne številke je, da nosilcu dohodek iz kmetijske dejavnosti predstavlja vsaj eno četrtno oziroma polovico dohodka. Za zemljišča izven kmetij se davek odmerja po parcelah.

Dohodek od kmetijskih zemljišč se za odmero davka od dohodka deli na dva dela in sicer na posestniški dohodek in kmetijski dohodek. Prvi se praviloma pripiše lastniku zemljišča, drugemu pa osebi, ki zemljišče dejansko uporablja. Delitev razlagajo z izhodiščem, da se lastniku na ta način pripiše dohodek od rente na zemljišče, uporabniku pa dohodek iz pridelave. Če sta lastnik in uporabnik ista oseba, se v njegovo davčno osnovo vštejeta oba dohodka.

Dohodki od pridelave grozdja in vina so zajeti v pavšalni oceni davčne osnove vinograda. S pavšalno davčno osnovo se obdavčujejo tudi dohodki drugih intenzivnih kultur kot so dohodki od sadjarstva, vrtnarstva itd. Za čebelarstvo, ki se opravlja na kmetiji, se šteje, da je do obsega uporabe 100 panjev dohodek že vključen v pavšalno ocenjen dohodek zemljišč. Za večji obseg pa je določen pavšalni dohodek na panj, ki se prišteva pavšalni osnovi za zemljišča.

Večina dejavnosti predelave, kmetijske dejavnosti brez zemlje (tudi čebelarstvo, ki se ne opravlja v okviru kmetije) in dopolnilne dejavnosti na kmetiji se obravnavajo kot dejavnost, davčna osnova pa se jim določa ali na podlagi vodenja prihodkov in različnega odstotka priznanih normiranih odhodkov (na primer za turizem na kmetiji 75 %) ali kot podjetju.

V pavšalno davčno osnovo so teoretično kmetijske subvencije že vključene, kar pomeni, da se jih posebej ne obdavčuje.

4. Prilagojenost predlagane ureditve pravnemu redu Evropske unije

Predlagani zakon ni povezan s pravnim redom Evropske unije.

5. Ocena finančnih posledic zakona na državni proračun in druga javna finančna sredstva

Davčnih zavezancev iz naslova katastrskega dohodka je po informacijah Ministrstva za finance približno 220 tisoč. Skupni ocenjeni prihodki iz naslova dohodnin za subvencije znašajo od 12 do 15 milijonov evrov. Dodatno se bo znižala davčna osnova še za priznane investicijske olajšave in zaradi znižanja katastrskega dohodka zaradi naravnih nesreč, vendar ocenjujemo, da bo izpad dohodnine s tega naslova bistveno nižji.

Sprejetje zakona ne bo imelo finančnih posledic na druga javna finančna sredstva.

6. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

7. Razlog za obravnavo po skrajšanem postopku

Gre za manj zahtevno spremembo zakona, zato na osnovi prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije predlagamo obravnavo po skrajšanem postopku.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06 in 10/08) se v 69. členu (splošno o davku iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti) v drugem odstavku doda besedilo: "Ne glede na znesek katastrskega dohodka se kmečko gospodinjstvo, ki se ukvarja s čebelarjenjem, obdavči, če je število čebeljih panjev večje od 40".

2. člen

V 70. členu (dohodki, ki se všttevajo v dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti) se črta besedilo "in drugi dohodki, ki so plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike in druga plačila iz naslova državnih pomoči, prejeta v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti".

3. člen

V prvem odstavku 71. člena (davčna osnova) se črta besedilo "ki vključuje tudi druge dohodke, pripisane zemljiščem, kot je ugotovljeno po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja".

4. člen

Za 73. členom (oprostitve) se dodata nova 73a. člen in 73b. člen.

73a. člen (olajšava za investiranje) se glasi:

"Zavezanec, ki je investiral v kmetijsko ali gozdarsko dejavnost, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 25 % investiranega zneska v opredmetena osnovna sredstva, razen v osebna motorna vozila, pohištvo in pisarniško opremo (brez računalniške opreme). Olajšavo lahko uveljavlja tudi v primeru finančnega najema. Zavezanec lahko v davčnem letu neizkoriščeni del davčne olajšave prenaša v naslednjih zaporednih petih davčnih let".

73b. člen (znižanje katastrskega dohodka) se glasi:

"Če je bila pridelava na posameznem zemljišču manjša zaradi naravnih nesreč, požara ali drugih izrednih dogodkov, ki jih ni bilo mogoče preprečiti, se lahko v letu nastanka škode katastrski dohodek za vsako tako zemljišče zmanjša za toliko odstotkov, za kolikor se je po oceni škode s posebno metodologijo zmanjšal pridelek. Zmanjšanje katastrskega dohodka se za gozd prizna za dobo petih let."

5. člen

V 154. členu (Prehodno obdobje za določitev katastrskega dohodka in pavšalne davčne osnove na panj) se v celoti črtajo prvi, drugi, peti, šesti in sedmi odstavki. Drugi in tretji odstavek se spremenita, četrti pa ustrezno preštevilči. Spremenjeni 154. člen glasi:

- (1) "Ne glede na tretji odstavek 71. člena tega zakona, se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka pavšalna davčna osnova na panj iz tretjega odstavka 71. člena določi v višini 14 evrov na panj.

- (2) Do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka se katastrski dohodek pod oljčnimi nasadi določi na ravni katastrskega dohodka 5. katastrskega razreda katastrskega okraja Gorica.
- (3) Del pavšalne ocene dohodka, ki se določa v znesku na panj, se v letih, ko se odkupna cena medu, ugotovljena na podlagi podatkov Statističnega urada Republike Slovenije, za preteklo leto spremeni za več kot 15%, valorizira z ugotovljenim indeksom spremembe odkupne cene medu za preteklo leto. Nov znesek pavšalne davčne osnove ugotovi minister, pristojen za finance, na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije."

Prehodna in končna določba

6. člen

Določbe tega zakona se uporabljajo že za obračun dohodnine za leto 2007.

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. členu:

Meja za obdavčitev, kot jo postavlja trenutno veljavni zakon, katastrski dohodek 200 eurov ali 40 čebeljih panjev, evidentiranih v registru čebelnjakov, povzroča izrazito neenakost med kmeti, ki imajo nekaj čebeljih panjev in »pravimi čebelarji«, ki za svojo dejavnost ne potrebujejo kmetijskih zemljišč in imajo manj kot 200 evrov katastrskega dohodka. Tako je kmet, ki ima katastrski dohodek višji od 200 eurov, obdavčen za vsak panj, s katerim razpolaga, nekdo, ki pa nima površin, pa šele od 40 panja dalje. Da bi to nepravilno razlikovanje odpravili, se predlaga enotna meja, to je najmanj 40 čebeljih panjev, evidentiranih v registru čebelnjakov.

K 2. členu:

Osnovo za obdavčitev dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti naj predstavlja zgolj katarski dohodek, ugotovljen na podlagi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka. Subvencije se izvzamejo iz obdavčitve.

K 3. členu:

Veljavni sistem ugotavljanja katastrskega dohodka je povsem nerealen, saj niti ne odraža dejanskega stanja v naravi, niti ne aktualnega dohodkovnega položaja rastlinske pridelave in nanjo vezane živinoreje. Ob tem dejstvu predstavlja pripis povprečnega zneska subvencij vsem površinam v zemljiškem katastru dodatno anomalijo. Pavšalni pripis subvencij veljavnemu katastrskemu dohodku je povsem neprimerna rešitev, ki neupravičeno povečuje davčno breme kmetijskim zavezancem. Na osnovi določbe 71. člena, da katastrski dohodek vključuje tudi druge dohodke, pripisane zemljiščem, kot je ugotovljeno po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka, bi plačila za ukrepe kmetijske politike predstavljala dohodek le v omejenem obsegu in le v primeru, ko bi bil ta dejansko dosežen. Subvencije, kot so pripisane katastrskemu dohodku na osnovi prehodne določbe 154. člena, ne odražajo dejansko

doseženega dohodka. Obdavčevanje subvencij je ob izjemno slabem ekonomskem položaju kmetij, predvsem sektorja živinoreje, povsem neprimerno. Nikakor ni zanemarljiv vpliv obdavčevanja subvencij na pravico do uveljavljanja oziroma na višino socialnih transferov, ki še dodatno prizadene kmetijske zavezanke. Glede na to, da je prejemanje subvencij pogojeno z izpolnjevanjem zahtev dobre kmetijske in okoljske prakse, bi morala biti vsa plačila oproščena plačila dohodnine na podlagi 2. odstavka 26. člena. Dodaten razlog, zaradi katerega je potrebno izvzetje subvencij iz obdavčitve, je nedorečenost določb veljavnega zakona glede pavšalnega pripisa. Kmetje ne morejo sprejemati poslovne odločitve glede najprimernejšega ugotavljanja davčne osnove (na podlagi katastrskega dohodka, normiranih odhodkov ali dejanskih dohodkov), ker ne vedo, kolikšen bo v posameznem davčnem letu pripisani znesek subvencij. Nikjer namreč ni nedvoumno določeno, katera neposredna plačila bodo pripisana in v kolikšnem deležu, prav tako pa ne, katerim površinam bodo pripisana (samo površinam prejemnikov plačil ali vsem površinam v zemljiškem katastru).

K 4. členu:

Ukinitev investicijske olajšave je nedopustna in škodljiva, ker nestimulativno vpliva na investitorje. Predlagamo, da se za vlaganja v kmetijsko, gozdarsko in dopolnilne dejavnosti v okviru gospodinjstva ali agrarne skupnosti, ne glede na to, ali je obdavčena po katastrskem ali po dejanskih dohodkih, ponovno prizna investicijska olajšava, in sicer v višini 25 % vloženih sredstev. Kmetijstvo kot dejavnost z nizko stopnjo akumulacije je v veliki meri odvisno od investicijskih podpor, kar je tudi temeljna usmeritev drugega stebra skupne kmetijske politike. Prestrukturiranje kmetijstva je še posebej pomembno za razdrobljeno slovensko kmetijstvo, ki se mora prilagoditi številnim standardom, ki jih predpisuje nova zakonodaja. Zagotavljanje kmetijske dejavnosti je v prihodnjem obdobju vezano na večanje in posodabljanje kmetij, ki se bodo še naprej pripravljene ukvarjati s kmetovanjem. Posodabljanje kmetij brez ustreznih investicijskih podpor in investicijskih olajšav v Sloveniji ne bo mogoče, saj zaradi dohodkovne šibkosti ne morejo same zagotavljati zadostnih investicijskih sredstev iz naslova poslovanja, pri vlaganjih v kmetijsko dejavnost pa morajo biti stimulirane z ustrezno davčno zakonodajo, ki jih v obdobju investicijskih vlaganj razbremenjuje dohodnine. V izračunu katastrskega dohodka je delež amortizacije izračunan za povprečni obseg osnovnih sredstev, zato nastaja razlika med vrednostjo amortizacije na intenzivnih kmetijah, ki v večji meri investirajo v nabavo osnovnih sredstev. Predlagamo, da se to vsaj delno izravna s priznavanjem olajšave za investiranje.

Ob podnebnih spremembah, ki smo jim priča, je pričakovati pogoste izpade pridelka zaradi suše, pozebe, toče in drugih ujm, zato je nedopustno, da kmetje v primeru navedenih pojavov nimajo možnosti znižanja katastrskega dohodka in s tem zmanjšanja davčnega bremena.

K 5. členu:

Ta člen predstavlja podlago za izdajo podzakonskega akta, ki povzroči neustavne in nezakonite posledice in se odraža na neutemeljeni finančni obremenitvi davčnih zavezancev.

Pridelava oljčnega olja se obravnava kot osnovna kmetijska dejavnost na posebni katastrski kulturi oljčnik, za katerega bo katastrski dohodek izračunan na podlagi prihodka od oljčnega olja kot končnega pridelka pridelave oljk. To bo možno šele z uveljavitvijo nove metodologije ugotavljanja katastrskega dohodka, ko bo dana možnost za uvedbo posebne katastrske kulture oljčnik. Ureditev obdavčevanja oljkarstva v prehodnem obdobju, kot je določeno v trenutno veljavnem 154. člena zakona, ni primerno rešena, kajti katastrski dohodek plantažnega

sadovnjaka, povečan za dvainpolkrat, močno presega dejansko dosežene dohodke od pridelave oljčnega olja.

K 6. členu:

Šesti člen določa, da se določbe tega zakona uporabljajo že za obračun dohodnine za leto 2007.

K 7. členu:

Sedmi člen določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

69. člen (splošno o dohodku iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo vsi dohodki v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo na kmečkem gospodinjstvu.

(2) Kot kmečko gospodinjstvo se za namene tega zakona šteje skupnost oseb, ki niso najeta delovna sila in imajo na dan 30. junija v davčnem letu skupno stalno oziroma začasno prebivališče in so prijavljeni kot eno gospodinjstvo, ter imajo na ta dan v uporabi najmanj toliko kmetijskih in gozdnih zemljišč, da znaša njihov skupni katastrski dohodek najmanj 200 evrov, ali v uporabi najmanj 40 čebeljih panjev, evidentiranih v registru čebelnjakov po predpisih o kmetijstvu.

(3) Kot skupni katastrski dohodek se šteje katastrski dohodek kmetijskih in gozdnih zemljišč ter večkratnik katastrskega dohodka, upoštevanega pri določanju davčne osnove za proizvodnjo vina.

(4) Kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost se šteje pridelava, kot je določena s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka in predpisi o evidentiranju nepremičnin, je v celoti ali pretežno vezana na uporabo kmetijskih in gozdnih zemljišč ter je ustrezno evidentirana v zemljiškem katastru.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena, se kot osnovna kmetijska dejavnost ne šteje pridelava sadik sadnega, gozdnega in okrasnega drevja in grmičevja, pridelava sadik vinske trte in sadik hmelja, pridelava okrasnih rastlin ter intenzivna pridelava vrtnin in zelišč.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena, se kot osnovna kmetijska dejavnost šteje intenzivna pridelava vrtnin in zelišč na prostem, na površinah, evidentiranih pod katastrsko kulturo vrt. Kot intenzivna pridelava vrtnin in zelišč se šteje pridelava več kot ene vrtnine ali zelišča na isti površini v posameznem letu.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena, se kot osnovna kmetijska dejavnost šteje tudi proizvodnja vina iz lastnega pridelka grozdja s površin vinogradov, evidentiranih pri davčnem organu, in čebelarstvo, vezano na panje, evidentirane v registru čebelnjakov.

(8) Šteje se, da v okviru kmečkega gospodinjstva opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost člani kmečkega gospodinjstva, ki so na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, vpisani v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskega ali gozdnega zemljišča (v nadaljevanju: zemljišča) na podlagi drugega pravnega naslova.

(9) Če zemljišče dejansko uporablja oseba, ki nima pravice do uporabe zemljišča na podlagi pravnega naslova v zemljiški knjigi in zemljiškem katastru, se lahko za namene tega zakona ta pravica pripiše dejanskemu uporabniku zemljišča.

(10) Šteje se, da osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost opravlja tudi fizična oseba, ki je kot lastnik ali uporabnik panjev na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, evidentirana v registru čebelnjakov.

70. člen

(dohodki, ki se všttevajo v dohodek iz osnovne kmetijske
in osnovne gozdarske dejavnosti)

Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo potencialni tržni dohodki od pridelave na zemljiščih oziroma v panjih in drugi dohodki, ki so plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike in druga plačila iz naslova državnih pomoči, prejeta v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

71. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti je za pridelavo na zemljiščih katastrski dohodek, ki vključuje tudi druge dohodke, pripisane zemljiščem, kot je ugotovljen po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona za proizvodnjo vina iz lastnega pridelka grozdja katastrski dohodek vinograda, katerega pridelek se porabi za pridelavo vina, povečan za dvakrat. Za proizvodnjo vina, vezano na površine vinogradov izven Slovenije, se za določitev davčne osnove upošteva povprečni katastrski dohodek vinogradov, ki jih uporabljajo člani kmečkega gospodinjstva v Sloveniji. Če člani kmečkega gospodinjstva ne uporabljajo vinogradov v Sloveniji, se upošteva povprečni katastrski dohodek vinogradov v katastrski občini, ki je krajevno najbližje vinogradom izven Slovenije.

(3) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona je za pridelavo v panjih 70 % pavšalne ocene dohodka na panj, ki vključuje tudi druge dohodke, pripisane panjem, kot je ugotovljena po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka.

154. člen

(prehodno obdobje za določitev katastrskega dohodka
in pavšalne davčne osnove za panj)

(1) Ne glede na prvi odstavek 71. člena tega zakona, se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka davčna osnova iz prvega odstavka 71. člena ugotovi kot katastrski dohodek, ugotovljen na podlagi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (Uradni

list SRS, št. 23/76 in 24/88; Uradni list RS, št. 110/99 in 73/04), povečan za povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih in gozdnih zemljišč.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka katastrski dohodek za plantažne sadovnjake pod oljčnimi nasadi ugotovi kot katastrski dohodek plantažnega sadovnjaka, ugotovljen na podlagi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (Uradni list SRS, št. 23/76 in 24/88; Uradni list RS, št. 110/99 in 73/04), povečan za dvainpolkrat ter za povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih zemljišč.

(3) Ne glede na tretji odstavek 71. člena tega zakona, se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka pavšalna davčna osnova na panj iz tretjega odstavka 71. člena določi v višini 14 evrov na panj, ki se jim prišteje povprečni znesek subvencij na panj.

(4) Del pavšalne ocene dohodka, ki se določa v znesku na panj, se v letih, ko se odkupna cena medu, ugotovljena na podlagi podatkov Statističnega urada Republike Slovenije, za preteklo leto spremeni za več kot 15 %, valorizira z ugotovljenim indeksom spremembe odkupne cene medu za preteklo leto. Nov znesek pavšalne davčne osnove ugotovi minister, pristojen za finance, na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Kot znesek subvencij se upošteva seštevek plačil iz naslova ukrepov kmetijske politike in drugih državnih pomoči, kot ga za leto pred letom, za katerega se odmerja dohodnina, za zasebni sektor izkazuje evidence ministrstva, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo, oziroma seštevek subvencij na proizvode in subvencij na proizvodnjo, kot ga za leto pred letom, za katerega se odmerja dohodnina, za zasebni sektor kmetijstva izkazuje Statistični urad Republike Slovenije.

(6) Minister, pristojen za finance, ugotovi povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih in gozdnih zemljišč in povprečni znesek subvencij na panj, na dan 30. junija leta, za katero se odmerja dohodnina in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(7) Kot površina kmetijskih in gozdnih zemljišč se upošteva površina kmetijskih in gozdnih zemljišč v lasti oziroma uporabi fizičnih oseb, kot jih na dan 30. junija, za katero se katastrski dohodek ugotavlja, izkazuje zemljiški kataster.

(8) Povprečni znesek subvencij na panj se določi v višini 5 % povprečnega zneska subvencij na površino kmetijskega zemljišča.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet zahteva, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča (odločilni veto)

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (ZViS-F)

Državni svet Republike Slovenije je na 5. izredni seji 5. 6. 2008 ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 39. redni seji 30. 5. 2008, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije, sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (ZViS-F).

Obrazložitev:

Državni svet ugotavlja, da zakon odpira celo vrsto novih vprašanj, ki lahko močno vplivajo na naš visokošolski prostor, saj členi, ki vzpostavljajo pravno podlago za ustanovitev mednarodne zveze univerz, puščajo velik manevrski prostor za različne interpretacije. Povzroča jih predvsem določba, da je mednarodna zveza univerz kar univerza, kar je nova in nepreverjena ureditev. Zato Državni svet poudarja, da predlagatelj zakona ni pripravil predlaganih rešitev v sodelovanju z visokoškolskimi partnerji (univerze in študenti). Tudi pri upravljanju mednarodnih zvez univerz morajo imeti študentje z zakonom določene pravice.

Državni svet meni, da predlagatelj v 1. členu zakona v novem 10.a členu predlaga ustanovitev mednarodne zveze univerz kot nove univerze (Evro-sredozemske univerze) po naši zakonodaji, čeprav v tretjem odstavku tega člena ni določeno, da bi morala izpolnjevati pogoje, določene z veljavnim pravnim redom na področju visokega šolstva tako za njeno ustanovitev kot za vpis v razvid visokošolskih zavodov. Državni svet ugotavlja, da ne gre za osebo mednarodnega prava, čeprav bo imela za soustanovitelja vsaj eno ustrezno tujo univerzo.

Državni svet opozarja, da je namen predlagatelja, da enači status mednarodne zveze univerz s statusom univerze po tem zakonu, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, vendar bi moral zato v določbah opredeliti pogoje za sedež te univerze. Po mnenju Državnega sveta je sporna tudi njena ustanovitev na podlagi pogodbe, saj v tem zakonu niso določene njene obvezne sestavine, temveč so le-te prepuščene aktu o ustanovitvi (pogodbi oz. sporazumu) in statutu.

Državni svet ugotavlja, da 2. člen omogoča javno priznavanje tujih in tudi novih študijskih programov brez ustreznega zagotavljanja kakovosti. Dovolj je, da so študijski programi javno priznani v katerikoli članici Evropske unije, kar jim po hitrem postopku omogoča javno veljavnost pri nas. Državni svet meni, da bi programi morali pridobiti soglasje Sveta RS za visoko šolstvo, ki je zadolžen za soglasja k visokoškolskim javno veljavnim programom, s tem, da bi svet imel posebna merila za takšne študijske programe, s katerimi bi bila zagotovljena njihova kakovost.

Po mnenju Državnega sveta določila zakona, ki po novem opredeljujejo sekretariat Sveta RS za visoko šolstvo, zadoščajo le formalnim zahtevam iz odločbe Ustavnega sodišča, ne pa tudi

strokovnim. Zakon ne rešuje problemov sestave sveta, saj ne vpeljuje zadostnih mehanizmov za preprečevanje konflikta interesov. Večino članov sveta, kar je ostalo v veljavi, namreč imenuje Vlada. Poleg tega svet nima dovolj neodvisne strokovne službe, ki bi omogočala kvalitetno in učinkovito delo za svet, zato Državni svet meni, da je treba v 4. členu zakona (v 50.a členu) glede imenovanja direktorja sekretariata sveta izbrati primerno osebo, ki bi morala imeti poleg zahtevanih delovnih izkušenj na področju visokega šolstva tudi doktorat znanosti.

Državni svet ocenjuje, da je zakon nedorečen, saj se s sprejetimi dopolnili v prehodnih določbah le delno rešujejo nejasnosti o oškodovanju študentov, saj študentom, ki so študij na drugi bolonjski stopnji opustili zaradi spremembe zakonodaje v letu 2006, ne zagotavlja ustreznega pravnega položaja. Poleg tega zakon predvideva financiranje študija oškodovanih študentov po predpisih o sofinanciranju podiplomskega študija, a zanje ne namenja dodatnih sredstev.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik prof. dr. Jože Mencinger.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o rudarstvu (ZRud-B) - nujni postopek EPA 2091-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

**k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o rudarstvu (ZRud-B)
- nujni postopek**

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-C) - nujni postopek, 2092-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-C) - nujni postopek

Državni svet k predlogu zakona ni oblikoval konkretnih pripomb in ga **podpira**.

Državni svet ugotavlja, da se z novelo zakona usklajuje slovenski pravni red s predpisi EU na več področjih, in sicer se ureja podpora elektrarnam na obnovljive vire energije ter elektrarnam s soproizvodnjo toplote in električne energije z visokim izkoristkom v skladu s smernicami za državne pomoči za varstvo okolja. Prav tako se skuša vzpostaviti stimulatивnejše investicijsko okolje za nove projekte in okvir za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovu izdelkov, ki

rabijo energijo. Ureja se področje dokazovanja pravice graditi energetske objekte državnega pomena in vprašanje pridobivanja nepremičnin za izgradnjo energetske infrastrukture.

Državni svet podpira cilje, ki se jih želi doseči s predlogom sprememb zakona, ki so v zagotavljanju povečanega investiranja v elektrarne na obnovljive vire in elektrarne s soproizvodnjo ter zagotoviti uskladiitev Energetskega zakona z zavezami, ki jih je Republika Slovenija dala v postopku preiskave s strani Komisije EU.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Stojan Binder.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k **Predlogu zakona o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov (ZDDOIFI - nujni postopek, 2125-IV)**

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov (ZDDOIFI) - nujni postopek

Državni svet predlog zakona **podpira**, ob tem pa opozarja, da predloženi zakon razume kot prehodno rešitev, s katero se sicer upravičeno uvaja obdavčitev izvedenih finančnih instrumentov, vendar bi Vlada Republike Slovenije morala pristopiti k pripravi celovite zakonske rešitve, ki bi zagotavljala enostavnejši način pobiranja davka od vseh finančnih naložb.

Državni svet je oblikoval naslednjo **konkretno pripombo**:

K 14. členu:

Tretji odstavek se črta.

Obrazložitev:

Predlagana zakonska rešitev, da se davek od dobička, doseženega z odsvojitvijo izvedenih finančnih instrumentov pred potekom dvanajstih mesecev imetništva oz. od sklenitve posla, izračuna in plača od davčne osnove po stopnji 40 %, po mnenju Državnega sveta ni v skladu s ciljem predloga zakona, ki ga navaja predlagatelj in naj bi zagotavljal večjo davčno enakost med

različnimi vrstami finančnih naložb fizičnih oseb. Stopnja davka v višini 40 % je neprimerno visoka tudi z vidika neprimerljivosti dosedanje ureditve, v kateri je vlaganje v izvedene finančne instrumente, v primerjavi z drugimi oblikami naložb, predstavljalo davčno ugodnejšo naložbeno možnost, s predlagano ureditvijo, ki v prvem letu izjemno visoko obdavčuje doseženi kapitalski dobiček. Takšna obdavčitev prav gotovo ne bo prispevala k razvoju tega segmenta finančnih naložb na slovenskem kapitalskem trgu.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Stojan Binder.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o temeljnih razvojnih programih na področju znanosti in visokega šolstva v letih 2010-2014 (ZTRPZVS) - druga obravnava, 1989-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o temeljnih razvojnih programih na področju znanosti in visokega šolstva v letih 2010-2014 (ZTRPZVS)- druga obravnava

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet ugotavlja, da so v predlogu zakona navedeni razvojni programi na področju znanosti in visokega šolstva, katerim je treba poleg splošnih usmeritev, navedenih v veljavnih resolucijah za obe področji (Resolucija o nacionalnem raziskovalnem in razvojnem programu za obdobje 2006-2010 in Resolucija o nacionalnem programu visokega šolstva RS 2007-2010) nameniti posebno prioriteto in pospešiti njihov razvoj v letih 2010-2014 z dodatnimi proračunskimi sredstvi, ki so po letih opredeljena v prilogi tega zakona.

Državni svet ugotavlja, da se Vlada v svojem mnenju s predlogom zakona ne strinja, saj le nakazuje možnosti dodatnega financiranja obeh področij in mehanizme za izvedbo tega financiranja, medtem ko je pristojno ministrstvo za večino pomembnejših razvojnih nalog že zagotovilo sofinanciranje preko razpisov evropskih strukturnih skladov. Vlada v mnenju meni, da je način za povečevanje sredstev v predlogu zakona neustrezen, ker bo sama pri pripravi proračunov za prihodnja leta (ob upoštevanju predvidene rasti BDP) načrtovala postopno rast

sredstev za področje znanosti in visokega šolstva, ki bodo lahko v petletnem obdobju celo višja od predlagane rešitve v tem zakonu.

Državni svet se z mnenjem Vlade, ki nasprotuje temu predlogu zakona, ne strinja iz razloga, ker Vlada sama ni že ukrepala, da bi zagotovila normalno delovanje področja. Državni svet namreč ugotavlja, da se zaradi pomanjkanja sredstev še vedno ni normaliziralo stanje, ki se je pojavilo ob skokovitem porastu študentov od srede 90-ih let.

Državni svet meni, da je obseg proračunskih sredstev za izvedbo programov v veljavnih nacionalnih programih znanosti in visokega šolstva do leta 2010, dodeljenih pristojnemu ministrstvu, prenizek za izvedbo vseh navedenih programov, posebej v primerjavi z drugimi področji, ki so financirana iz državnega proračuna in katerih obseg se dodatno letno povečuje. Zato je Državni zbor obravnaval že vrsto podobnih zakonov za dodatna sredstva na drugih področjih, ki so bili večinoma sprejeti.

Državni svet meni, da bi morale biti to področje deležno posebne pozornosti tako, da bi se temeljni razvojni programi na področju znanosti in visokega šolstva dodatno financirali iz državnega proračuna. Zato Državni svet podpira rešitev, da bo s predloženim zakonom država zagotovila v 2. členu navedenim razvojnim programom izvajanje v letih 2010-2014 v okviru dodatnih proračunskih sredstev iz 1. člena na postavki Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, ki so podrobneje opredeljena po letih v prilogi, ki je sestavni del predloga zakona.

Državni svet podpira predlog predlagatelja, da se zaradi spornosti obdobja 2010-2014, na katerega se zagotovitev dodatnega obsega sredstev s predlogom zakona nanaša, spremeni z ustreznim zamikom realizacije začetka izvajanja predloga zakona v letu 2009.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Drugi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi Državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta na skupni seji državno ureditev **k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-1B) - skrajšani postopek, 2032-IV**

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta na skupni seji dne 28. 5. 2008 obravnavali Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisiji sta se seznanili s pripombami Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (k 47. in 84. členu), Gospodarske zbornice Slovenije (k 47. členu) ter mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora.

Uvodoma je predstavnik predlagatelja predstavil poglobitve rešitve predloga sprememb in dopolnitev zakona ter razloge za sprejem zakona po skrajšanem postopku. Opozoril je, da je naša država tik pred tožbo s strani Komisije Evropskih skupnosti, saj bi morala že do konca lanskega aprila prenesti v slovenski pravni red zahteve Direktive 2004/35/ES o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode. V povezavi z možnostjo, ki jo daje omenjena direktiva, da se države članice same odločijo, ali bodo v zvezi z odgovornostjo za plačilo stroškov izvedbe preprečevalnih in sanacijskih ukrepov uporabile model objektivne ali krivdne odgovornosti, je povedal, da se je Slovenija odločila za prvo možnost, kar izhaja iz slovenske pravne ureditve na drugih področjih oziroma Obligacijskega zakonika. Zakon natančno določa potencialne povzročitelje okoljske škode, ki odgovarjajo za preprečevanje in sanacijo le-te, pri čemer povzročitelji ne plačajo škode v denarju, ampak je njihov strošek izvedba sanacijskih ukrepov. Ker bi morala biti direktiva prenesena v slovenski pravni red in implementirana do 30. 4. 2007, bo v primeru morebitne tožbe v zvezi z okoljsko škodo v obdobju od 30. 4. 2007 do uveljavitve te novele zakona država subsidiarno odgovorna za izvedbo sanacijskih ukrepov. V primeru okoljske škode ne gre za klasično škodo, ki ogroža človekovo življenje ali zdravje in premoženje, ampak je definirana kot večja škoda, povzročena vodam, tlom, zavarovanim prosto živečim rastlinskim in živalskim vrstam in naravnim habitatom, ki so pomembni za Skupnost.

Pojasnil je tudi predlagane rešitve glede vzpostavitve pravnega okvira za izvajanje skupnih nalog ter določbe novele zakona v povezavi z uresničitvijo odločbe Ustavnega sodišča, ki je odločilo, da je Zakon o ohranjanju narave neskladen z Ustavo, ker ne ureja sodelovanja javnosti v postopkih priprave podzakonskih aktov, ki se izdajajo na podlagi Zakona o ohranjanju narave. Predlagatelj je prepričan, da je realizacija odločbe Ustavnega sodišča s predlagano novelo Zakona o varstvu okolja korektna, saj je to sistemski zakon na področju varstva okolja. Druga možnost bi bila, da bi predlagali dopolnitev vseh zakonov s področja varstva okolja (npr. Zakon o vodah, Zakon o ohranjanju narave, itd.) z določbo o sodelovanju javnosti v postopkih priprave podzakonskih aktov.

V zvezi z odločbo Ustavnega sodišča (U-I-386/06-32) in s predlagano rešitvijo, da se sodelovanje javnosti pri sprejemanju izvršilnih predpisov, ki pomembno vplivajo na okolje, uredi v noveli Zakona o varstvu okolja, komisiji opozarjata na mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki meni, da je predlagatelj pristopil k odpravi ugotovljene neskladnosti določb Zakona o ohranjanju narave na sistemsko in pravno-tehnično neprimeren način. Komisijama se postavlja vprašanje, ali se bo odločba Ustavnega sodišča, ki je odločilo, da je Zakon o ohranjanju narave v neskladju z Ustavo, ker ne ureja sodelovanja javnosti v postopku priprave podzakonskih aktov, ki se izdajajo na podlagi prvega odstavka 26. člena in prvega odstavka 81. člena istega zakona, s sprejetjem predlagane novele Zakona o varstvu okolja uresničila oziroma bo ugotovljena neskladnost Zakona o ohranjanju narave z Ustavo odpravljena.

Komisiji opozarjata na zagotovitev potrebnih finančnih sredstev v ocenjeni višini 20 milijonov evrov, ki so potrebna zaradi izpolnjevanja obveznosti po Kjotskem protokolu, za spodbujanje skupnih naložb in za nakup emisijskih kuponov, namenjenih rezervi državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov. Komisiji namreč ugotavljata, da Slovenija ob izteku Kjotskega protokola ne bo uspela izpolniti vseh obveznosti, ki izhajajo iz tega protokola, če sredstva v ocenjeni višini ne bodo zagotovljena v državnem proračunu.

Komisiji nista podprli pripombe Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ki je predlagala, da bi zakon obravnaval kot okoljsko škodo tudi škodo na gozdnih in kulturnih rastlinah, ker ugotavljata, da tovrstna škoda ni predmet Direktive 2004/35/ES, ampak lahko lastnik zemljišča s kulturno in gozdno rastlino uveljavlja morebitno škodo v okviru civilnega prava. Predmet omenjene direktive, ki se z novelo zakona prenaša v slovenski pravni red, so škode, kjer ni tožnika - voda, tla, zavarovane prostoživeče živalske in rastlinske vrste. Prav tako komisiji nista podprli predloga, da bi Vlada določila skrajni rok izvedbe sanacijskih ukrepov, saj je rok za izvedbo sanacijskih ukrepov odvisen od obsega škode in posledično zahtevnosti sanacijskih ukrepov in predmet izdane odločbe.

Komisiji sta podprli predlog Gospodarske zbornice Slovenije, da se izključi odgovornost za povzročitev okoljske škode (izvajalec oziroma povzročitelj obremenitve ne krije stroškov sanacijskih ukrepov) v primeru, če izvajalec dokaže, da ni ravnal namenoma ali iz malomarnosti in da je okoljsko škodo povzročila emisija ali dogodek, ki je bil popolnoma skladen s predpisi oziroma je okoljsko škodo povzročila emisija, dejavnost ali način uporabe proizvoda med dejavnostjo, za katero povzročitelj bremena dokaže, da v času emisije ali dogodka glede na tedanja znanstvena in strokovna dognanja ni veljala kot možen povzročitelj okoljske škode. Komisiji sicer ugotavljata, da novela zakona v predlaganem novem 110.a členu natančno določa nevarne dejavnosti, za katere bo veljala okoljska odgovornost in da so v preteklosti mnogi gospodarski subjekti povzročili veliko okoljsko škodo, sredstva za izvedbo sanacijskih ukrepov teh starih okoljskih bremen pa mora danes zagotavljati državni proračun. Kljub temu komisiji menita, da podjetja ne morejo nositi okoljske odgovornosti za škodo, katero danes ne prepoznamo kot škodo, se bo pa enkrat v prihodnosti z novimi znanstvenimi in strokovnimi dognanji izkazalo, da gre za veliko okoljsko škodo, ali pa za škodo, ki nastane kljub spoštovanju vseh predpisov. Komisiji v zvezi z okoljsko odgovornostjo predlagata, da Vlada in Ministrstvo za okolje in prostor preuči možnost oblikovanja finančnega sklada za financiranje sanacij večjih okoljskih škod, do katerih bi prišlo v omenjenih primerih. Ob tem komisiji poudarjata dosledno izvajanje nadzorstvenih funkcij države, s katerimi lahko preprečimo morebitno večjo okoljsko škodo.

Komisiji tudi nista podprli predloga Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenija za dopolnitev 84. člena novele zakona (za novi 157.a člen), da bi v primeru neodkritja nezakonito odloženih odpadkov občina krila stroške njihove odstranitve. Čeprav občine že danes namenljajo velik

obseg sredstev za odstranjevanje nezakonito odloženih odpadkov, je po mnenju komisij neprimerno, da bi to postala zakonska obveznost. Iz lastninske pravice na nepremičnini ne izhaja samo pravica, ampak tudi odgovornost, taka ureditev pa je primerljiva tudi z drugimi (sosednjimi) evropskimi državami. Komisiji ugotavljata, da je veliko odpadkov, odloženih na zemljišča brez vednosti njihovih lastnikov, vendar to ne more biti razlog, da bi odgovornost za nezakonito odložene odpadke prevzela lokalna skupnost. Ne glede na to ima vsak lastnik zemljišča pravico izvedeti, kdo je na njegovem zemljišču nezakonito odložil odpadke, pri čemer je odkrivanje povzročiteljev nezakonito odloženih odpadkov naloga občinske (komunalni odpadki) in državne (ostali odpadki) inšpekcije. Komisiji opozarjata, da so inšpekcijske službe neučinkovite pri odkrivanju povzročiteljev nezakonito odloženih odpadkov in zato predstavlja strošek odstranitve odpadkov za občine veliko breme. Ob tem komisiji opozarjata na primer občine, ki je zaradi neučinkovitega dela policije in inšpekcije "najela" detektivsko službo, ki je praktično odkrila vse povzročitelje nezakonito odloženih odpadkov, pri čemer tak način iskanja krivca ni pravno urejen. Komisiji menita, da bi bilo treba preučiti možnost zakonske ureditve učinkovitega odkrivanja povzročitelja nezakonito odloženih odpadkov.

* * *

Komisiji sta k predlogu zakona sprejeli naslednjo **konkretno pripombo**:

K 47. členu:

V novem 110.f členu se v šestem (6) odstavku za 2. točko doda nova 3. točka, ki se glasi:

"3. da ni ravnal namenoma ali iz malomarnosti in da je okoljsko škodo povzročila:

- emisija ali dogodek, ki je bil izrecno dovoljen in popolnoma skladen s pogoji dovoljenja, izdanega ali objavljenega na datum emisije ali dogodka v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi za prenos zakonodajnih ukrepov, ki jih je sprejela Skupnost na podlagi Priloge III,

- emisija ali dejavnost ali način uporabe proizvoda med dejavnostjo, za katero izvajalec dokaže, da v času emisije ali dogodka glede na tedanja znanstvena in strokovna dognanja ni veljala kot možen povzročitelj okoljske škode."

Obrazložitev:

Zakon predvideva objektivno odškodninsko odgovornost za povzročitev okoljske škode, s čimer se strinjamo, tudi glede na uveljavljeno ureditev na področju civilnega prava. Komisiji pa se pridružujeta mnenju Gospodarske zbornice Slovenije, ki se ne strinja z izpustitvijo ene ključnih razbremenitvenih razlogov, ki jih za tovrstno objektivno odgovornost dopušča tudi EU direktiva 2004/35/ES.

Predlog zakona predvideva izključitev odškodninske obveznosti za kritje stroškov preprečevanja oziroma sanacijskih ukrepov samo, kadar bi škodo povzročila tretja oseba kljub ustreznim varnostnim ukrepom ali če bi škoda nastala zaradi izpolnitve obvezujočega ukrepa ali navodila državnega organa. Po mnenju komisij bi moral zakon tudi določiti pomembna razbremenitvena razloga, ki ne pomenita nižanja rizičnih standardov, ampak sta lahko le logična posledica dopustnosti opravljanja določene nevarne dejavnosti, za katero nasploh velja objektivna odgovornost. Ob tem komisiji opozarjata na 4. b točko v 8. členu (stroški preventivnih in sanacijskih ukrepov) omenjene EU direktive, ki predvideva, da izvajalec ne more odgovarjati, če v času emisije ali dogodka glede na tedanja znanstvena in strokovna dognanja predmetna

emisija ni veljala kot možen povzročitelj okoljske škode. Na aktualna znanstvena in strokovna dognanja se veže tudi dovoljenje iz 4. a točke 8. člena direktive.

Če bi morale podjetje za svoje obratovanje prevzeti objektivno odgovornost za škodne posledice tudi v primeru, ko bi se kdaj pozneje znanstveno ugotovilo, da bi bili potrebni v času nastanka škode višji varnostni standardi, bi to pomenilo za izvajalca popolno negotovost in tak riziko, ki bi lahko omejil ali onemogočil tovrstne gospodarske aktivnosti.

Izrecno velja opozoriti na zakonodajo Skupnosti in domačo zakonodajo glede objektivne odgovornosti za varnost izdelkov, ki so namenjeni potrošnikom, kjer je prav tako uveljavljen podoben razbremenitveni razlog, če je proizvajalec upošteval varnostne kriterije, ki so temeljili na dognanjih znanosti in stroke v času, ko je bil izdelek izdelan.

Za primer novih znanstvenih dognanj, ki bi ugotovila povečano nevarnost in škodljivost določenih emisij, bi moral zakon predvideti takojšnjo prilagoditev tehnologij višjim varnostnim standardom, ki pa ne morejo imeti retroaktivnega učinka v smislu odgovornosti za škodo, ki je nastala pred novimi dognanji.

Komisiji ocenjujeta, da bi z ažurnim prilagajanjem tehnologije novim znanstvenim dognanjem, ki bi ga z Zeleno davčno reformo in drugimi finančnimi instrumenti za nadstandardne okoljske rešitve spodbujala tudi država, zelo zmanjšali riziko okoljskih škod, za katere ne bi bil nihče odgovoren.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Darko Fras.

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
predsednik

Komisija za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Jože Korže, l.r.
podpredsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu zakona o temeljnih razvojnih programih na področju znanosti in visokega šolstva v letih 2010-2014 (ZTRPZVS) - druga obravnava, EPA 1989-IV

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 5. seji 28. 5. 2008 obravnavala Predlog zakona o temeljnih razvojnih programih na področju znanosti in visokega šolstva v letih 2010-2014, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani Rudolf Moge).

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisiji je predlagatelj v uvodu pojasnil, da so v predlogu zakona navedeni razvojni programi na področju znanosti in visokega šolstva, katerim je treba poleg splošnih usmeritev, navedenih v veljavnih resolucijah za obe področji (Resolucija o nacionalnem raziskovalnem in razvojnem programu za obdobje 2006-2010 in Resolucija o nacionalnem programu visokega šolstva RS 2007-2010) nameniti posebno prioriteto in pospešiti njihov razvoj v letih 2010-2014 z dodatnimi proračunskimi sredstvi, ki so po letih opredeljena v prilogi tega zakona.

Komisijo je predstavnik Vlade opozoril, da se s predlogom zakona ne strinja, saj le nakazuje možnosti dodatnega financiranja obeh področij in mehanizme za izvedbo tega financiranja, medtem ko je pristojno ministrstvo za večino pomembnejših razvojnih nalog že zagotovilo sofinanciranje preko razpisov evropskih strukturnih skladov. Vlada v mnenju meni, da je način za povečevanje sredstev v predlogu zakona neustrezen, ker bo sama pri pripravi proračunov za prihodnja leta (ob upoštevanju predvidene rasti BDP) načrtovala postopno rast sredstev za področje znanosti in visokega šolstva, ki bodo lahko v petletnem obdobju celo višja od predlagane rešitve v tem zakonu.

Komisija se s takim mnenjem Vlade, ki nasprotuje temu predlogu zakona, ni strinjala iz razloga, ker Vlada sama ni že ukrepala, da bi zagotovila normalno delovanje področja. Komisija je namreč ugotovila, da se zaradi pomanjkanja sredstev še vedno ni normaliziralo stanje, ki se je pojavilo ob skokovitem porastu študentov od srede 90-ih let.

Komisija je menila, da je obseg proračunskih sredstev za izvedbo programov v veljavnih nacionalnih programih znanosti in visokega šolstva do leta 2010, dodeljenih pristojnemu ministrstvu, prenizek za izvedbo vseh navedenih programov, posebej v primerjavi z drugimi področji, ki so financirana iz državnega proračuna in katerih obseg se dodatno letno povečuje. Zato je Državni zbor sprejel že vrsto podobnih zakonov na drugih področjih, ki so bili večinoma sprejeti.

Komisija je menila, da bi morale biti to področje deležno posebne pozornosti in relevanten del politike Republike Slovenije. Zato je komisija podprla rešitev, da bo s predloženim zakonom država zagotovila v 2. členu navedenim razvojnim programom izvajanje v letih 2010-2014 v okviru dodatnih proračunskih sredstev iz 1. člena na postavki Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, ki so podrobneje opredeljena po letih v prilogi, ki je sestavni del predloga zakona.

Komisija je menila, naj predlagatelj v matičnem delovnem telesu zaradi spornosti obdobja 2010-2014, na katerega se zagotovitev dodatnega obsega sredstev s predlogom zakona nanaša, predlaga njegovo spremembo z ustreznim zamikom realizacije začetka izvajanja predloga zakona na primer v leto 2009.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije dr. Janvit Golob.

Komisije za kulturo, znanost,
šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu zakona o cestnini za vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg (ZCestV)** - nujni postopek, EPA 2119-IV

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 10. seji 11. 6. 2008 obravnavala Predlog zakona o cestnini za vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija **podpira** predlog zakona.

Uvodoma je predstavnik Ministrstva za promet pojasnil vzroke za predložitev zakona po nujnem postopku in poudaril, da bi zamik sprejetja predmetnega zakona pomenil kasnejšo uvedbo načrtovanega cestninjenja v prostem prometnem toku za težka tovorna vozila, kar bi povzročilo izpad pričakovanih finančnih prilivov. Pojasnil je, da se z zakonom prenaša v slovenski pravni red Direktiva 1999/62/ES, ki je bila spremenjena z Direktivo 2006/38/ES, ter Direktiva 2004/52/ES, pri čemer se je rok za njihov prenos iztekel 10. junija 2008. Tečejo tudi priprave za objavo javnega razpisa za izvajalce satelitskega cestninjenja, na katerega naj bi Slovenija v skladu s sprejetim Akcijskim načrtom uvedbe elektronskega cestninskega sistema v prostem prometnem toku s pogoji za interoperabilnost v Evropski uniji prešla s 1. 8. 2009. Sistem satelitskega cestninjenja tovornega prometa ter vinjet za vozila do 3.500 kg, ki bo začel veljati s 1. 7. 2008, bo odpravil sedanje zastoje na avtocestah pred cestninskimi postajami. Sistem elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku uveljavlja načelo "ena naprava, en račun na vseevropskem cestnem omrežju". Ta sistem cestninjenja težkega tovornega sistema, ki omogoča plačilo cestnine glede na prevoženo razdaljo na avtocestah in ostalem državnem cestnem omrežju, bo tudi prispeval k preusmeritvi tranzitnega prometa preko Slovenije na avtoceste zaradi interesa po čim hitrejši dostavi blaga, preusmeritev povečanega tranzitnega prometa iz regionalnih in lokalnih cest na avtoceste pa je tudi v interesu Slovenije.

Na vprašanje v zvezi s problemom preusmeritve tovornega prometa s cest na železnice je povedal, da predstavlja največji problem slaba prepustnost železnic v evropskem omrežju, hkrati pa se je treba zavedati, da lahko prevzame železnica daljinski promet, medtem ko je zaradi značilnosti železniških logističnih storitev prevoz blaga na krajše razdalje "obsojen" na ceste.

Komisija podpira čimprejšnjo uvedbo sistema elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku, ki bo preusmeril tovorni tranzitni promet z regionalnih in lokalnih cest na avtoceste.

Glede na veliko in pričakovano povečanje gostote prometa težkih tovornih vozil na slovenskih avtocestah in hitrih cestah ter ob upoštevanju kulture voznikov tovornih vozil (prehitevanje) komisija opozarja na slabo pretočnost prometa na cestninskih cestah, še posebej na tistih, ki ne izpolnjujejo vseh tehničnih značilnosti avtocest - npr. na odseku Ajdovščina - Nova Gorica in na prekmurskem avtocestnem kraku ni odstavnega pasu. V povezavi s ciljem, da se tovorni tranzitni (daljinski) promet preusmeri na avtoceste, komisija predlaga, da sistem satelitskega cestninjenja težkega tovornega prometa, ki se bo obenem uporabljal tudi za nadzor prometa, služi tudi izvajanju ustreznih ukrepov za omejevanje tovornega prometa v primeru preobremenjenosti cest. Z vidika pretočnosti prometa in varnosti cestnega prometa komisija tudi opozarja, da večina drugih evropskih (tranzitnih) držav gradi avtoceste na način, da je en prometni pas rezerviran za težka tovorna vozila, medtem ko se pri nas dogaja, da nekateri

odseki nimajo niti odstavnega pasu, rezerviran za okvarjena vozila ali na katerega bi se lahko preusmeril promet v primeru obnovitvenih del ali prometnih nesreč.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
Predsednik

Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo (ZIS-C) - skrajšani postopek, EPA 2093-IV

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 7. seji 10. 6. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo, ki sta ga Državnemu zboru predložila v obravnavo poslanca Milan Petek in Dušan Kumer.

Komisija je bila seznanjena s predlaganimi zakonskimi spremembami in dopolnitvami, s katerimi naj bi se napitnina zaposlenih v igralnicah izvzela iz prihodka koncesionarja in postala prihodek zaposlenih, prav tako pa naj bi bila dana možnost zaposlenim, da odkupijo do 10 % delnic podjetja. Prav tako so bili člani komisije seznanjeni z mnenjem Ministrstva za finance, ki sprejetju predloga zakona nasprotuje z utemeljitvijo, da predlagane zakonske določbe, posebno predlagan odkup delnic, ki so bile z zakonom že razdeljene, v praksi ni izvedljiv, prav tako pa bi bila rekonstrukcija lastništva ustavno sporna.

Člani komisije so pritrdili mnenju Ministrstva za finance in predloga zakona niso podprli.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Stojan Binder.

Komisija za gospodarstvo,
obrt, turizem in finance
mag. Stojan Binder, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Letnemu poročilu Informacijskega pooblaščenca 2007, EPA 2114-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 10. seji 10. 6. 2008 obravnavala Letno poročilo Informacijskega pooblaščenca 2007, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Informacijska pooblaščenka Republike Slovenije.

V uvodni obrazložitvi letnega poročila je Informacijska pooblaščenka Nataša Pirc Musar poudarila, da je bil na podlagi Zakona o Informacijskem pooblaščenču ustanovljen nov samostojen in neodvisen državni organ, ki od 1. 1. 2006 skrbi za nemoteno izvajanje dostopa do informacij javnega značaja, ki so se močno spremenile in razširile na pravno področje varstva osebnih podatkov. Informacijski pooblaščenec je postal tudi državni nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov. Pravica do svobode izražanja in pravica do varstva osebnih podatkov sta pravici, nad katerima bdi Informacijski pooblaščenec kot samostojen in neodvisen državni organ.

Ljudje se vse bolj zavedajo pravice javnosti vedeti in pravice do zasebnosti. Pripad zadev na podlagi prijav se povečuje (leta 2006 je bilo na podlagi prijav 231 inšpekcijskih postopkov, leta 2007 pa že 406). Vse več je zaprosil s strani javnega kot zasebnega sektorja za pravna mnenja. Teža dela se je iz prvotnih enostavnih zadev usmerila na zapletena pravna vprašanja (npr. zloraba zaračunavanja stroškov dela za izdajo podatkov prosilcem, posebno ker ni pravnega varstva zoper zaračunavanje storitev; v postopku je tudi vprašanje stranske intervenience v primeru, ko stranke v postopku niso bile vabljene, da se izjasnijo). V tem smislu je delovanje informacijskega pooblaščenca svetovalne in preventivne narave (v letu 2006 je bilo izdanih 400 mnenj, v letu 2007 pa že 1140). Po podatkih raziskave Evrobarometra je ozaveščenost slovenskih državljanov uvrščena na 2. mesto, takoj za prvo Finsko. Informacijski pooblaščenec pri svojem delu sodeluje tako z organi izvršilne veje oblasti in številnimi mednarodnimi inštitucijami. Pri svojem delu nima zaostankov, posebno pozornost pa namenja stikom z javnostmi.

Komisija za državno ureditev ugotavlja, da na področju lokalne samouprave občine v skladu z določbami Zakona o lokalni samoupravi upravljajo s posameznimi zbirkami osebnih podatkov. Načelo zakonitosti ne dopušča uporabe zbirk, razen za namene, ki jih določa zakon. V praksi prihaja do mejnega področja med pravico javnosti vedeti in pravico do zasebnosti, npr. dostop do podatkov o premoženjskem stanju, ki je podlaga za izračun in razvrstitev v plačni razred za plačilo storitev vzgojno varstvenih organizacij. V zvezi z navedenim primerom komisija poudarja, da Zakon o dostopu do informacij javnega značaja varuje temeljno pravico za vse in ne sme posegati v zasebnost manjšine. Organi lokalne samouprave vodijo postopke v skladu z določbami Zakona o upravnem postopku in Zakona o lokalni samoupravi ter pridobivajo podatke in ugotavljajo materialno resnico ter zakonito izvršujejo funkcije lokalne samouprave.

Dostop do podatkov javnega značaja pravice vedeti in zavedanje pravice do zasebnosti sta zaradi naše pravne ureditve še v večjem sožitju. Zakonsko reguliran dostop je pomemben, ker pride prav tako vsakokratnim predstavnikom Vlade kot predstavnikom lokalnih skupnosti. Informacijski pooblaščenec je po naravi dela tudi državni nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov.

Komisija ugotavlja, da je pri delu javnega sektorja in vsakodnevnem delu državljanov in državljanov zavedanje pomena pravic vsako leto višje. V javnosti je opazna skrb informacijskega pooblaščenca za obe temeljni človekovi pravici, pravici do svobode izražanja in pravici do

varstva osebnih podatkov; ki ju uresničuje pri svojem delu enakovredno za vse državljane, ne glede na status in položaj stranke v postopku.

Komisija ugotavlja, da je delo informacijskega pooblaščenca usmerjeno v ozaveščanje tudi preko sodelovanja z mediji in tudi na ta način v preventivno delovanje.

Komisija ugotavlja, da poročilo obeležuje dve leti delovanja samostojnega in neodvisnega organa, pri čemer so rezultati informacijskega pooblaščenca prepoznavni, za kar je bilo izraženo priznanje.

Po razpravi je komisija soglasno sprejela naslednji **s k l e p**:

Komisija za državno ureditev se je seznanila z Letnim poročilom Informacijskega pooblaščenca 2007 in ga soglasno **podpira**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
Predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Skupnemu poročilu o delu državnih tožilstev za leto 2007**, EPA 2105-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 10. seji 10. 6. 2008 obravnavala Skupno poročilo o delu državnih tožilstev za leto 2007, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložilo Vrhovno državo tožilstvo Republike Slovenije v obravnavo in sprejem.

Komisija **podpira** navedeno poročilo.

Generalna državna tožilka Barbara Brezigar je v uvodni obrazložitvi poudarila, da je bil v preteklem letu priliv novih kazenskih zadev zoper znane storilce kaznivih dejanj skoraj enak kot v preteklem letu. Okrožna državna tožilstva so prejela ovadbe zoper 33885 oseb (polnoletnih, mladoletnih in pravnih oseb). V letu 2007 je bilo 78 % rešenih zadev v primeru polnoletnih oseb, pri mladoletnih storilcih je bilo rešenih 84% vseh prejetih zadev in 60% rešenih ovadb s področja pravnih oseb. Statistični podatki za leto 2007 kažejo, da so bili državni tožilci v postopku pred sodiščem prve stopnje enako uspešni kot leto prej, saj so dosegli 79% obsodilnih sodb zoper obtožene polnoletne osebe, v postopkih proti mladoletnikom pa 50%, kar je za 2% več kot prejšnje leto in v postopkih zoper pravne osebe 27% (v letu 2006 je bilo obsojenih 42% obtoženih pravnih oseb). V skladu z uveljavljeno kaznovalno politiko je bilo zoper polnoletne osebe izrečenih 74% pogojnih obsodilnih obsodb (v letu prej 73%), sledijo v manjšem številu zaporne kazni (14%, enako kot v letih 2005 in 2005), denarne kazni (9%, leto prej 10%) ter

opomini in druge sankcije. Pri mladoletnikih je delež kazni 8% (leta 2006 je bil delež 4%, leta 2005 pa 2%). Znižuje se delež zavodskih ukrepov (v letu 2007 6% , leto poprej pa 5 %). Sodišče največkrat izreče druge vzgojne ukrepe, kar kaže na manjšo represivno naravnost sodišč. Pravnim osebam je bila v vseh primerih izrečena denarna sankcija. Tako na okrožnih kot tudi na najvišjem tožilstvu v državi ni bilo večjih zaostankov.

V skladu z novelo Zakona o državnem tožilstvu in Zakona o kazenskem postopku je bil 1. 11. 2007 ustanovljen Specializiran oddelek za preiskovanje in pregon storilcev kaznivih dejanj, ki ima policijska pooblastila in je umeščen v Skupino državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala. Državni tožilci pri svojem delu sodelujejo s številnimi organi in najrazličnejšimi strokovnjaki in so vpeti v različne mednarodne aktivnosti, med drugim v Urad za evropsko pravosodno sodelovanje (Eurojust). Pomembne so tudi aktivnosti na področju izobraževanja in pravno-informacijske podpore. Tekoče poteka tudi spremljanje in nadzor dela državnih tožilcev. Ministrstvo za pravosodje zagotavlja materialne, tehnične in prostorske pogoje za delovanje državnih tožilcev.

Komisija ugotavlja, da so rezultati analize in statistični kazalci razmer na področju dela slovenskih državnih tožilcev zadovoljivi.

Komisija poudarja, da je eden izmed pokazateljev dela državnih tožilcev tudi število priliva in rešenih zadev. V primerjavi z letom 2006 se je v letu 2007 delež ovadb za polnoletne storilce povečal za 2 % (od 76 % na 78 %), za mladoletne z 82 % na 84 % obravnavanih zadevah. Komisija tudi ugotavlja, da se je povečal delež ovadb tudi pri pravnih osebah, in sicer s 54 % na 60 %, kar je pričakovan delež glede na prevladujoče kršitve na finančnem in gospodarskem področju. Podatek, da so bile zadeve večinoma rešene v dogovorjenih rokih in ni bilo večjih zaostankov, kaže na tekoče reševanje zadev.

Komisija opozarja na organizacijo dela državnih tožilcev, ki omogoča tekoče in kakovostno obravnavo zadev, predvsem v predkazenskem postopku in pri pregonu najbolj zahtevnih oblik kriminala, še posebej gospodarskega kriminala, ko so zadeve medijsko izpostavljene v začetnih postopkih brez končnega epiloga. Po mnenju komisije terjajo najzahtevnejši postopki z dejanskega in pravnega vidika usklajeno timsko delo ob zagotavljanju ustreznega tempa reševanja zadev. Ustrezna medijska predstavitev epilogov postopkov pa pripomore h krepitvi zaupanja v pravno državo.

Komisija ugotavlja, da je v nekaterih primerih pozornost problematike kaznivih dejanj usmerjana predvsem v postopkovna vprašanja in premalo indikatorjem vsebinskih deliktov. Večja pozornost vsebinski problematiki bi terjala tudi morebitne postopke v preventivnem smislu.

Komisija opozarja na raznoliko medijsko podobo odmevnosti nekaterih zadev v predkazenskem postopku. Delikti zasebne lastnine so skorajda redko zaznani, medtem ko so odmevi in komentarji s področja gospodarskega kriminala pogosto zelo odmevni. Komisija opozarja, da je treba v skladu s pravili o obveščanju javnosti in Državnotožilskem redu okrepiti sodelovanje in kontinuirano delo z mediji.

Komisija podpira prizadevanja Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije za permanentno izobraževanje tožilcev in zaposlovanje pripravnikov in s tem ustvarjanje in zagotavljanje kadrovskega potenciala. Pomembni primeri so predstavljeni in obravnavani v Državnotožilski šoli, s čimer je zagotovljena vez med teorijo in prakso.

Komisija izraža zadovoljstvo nad opravljenim delom državnih tožilcev v letu 2007 in podpira prizadevanja Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije za nadaljnjo celovito zagotavljanje ustreznih delovnih pogojev državnih tožilcev.

V povezavi z začetkom uveljavitve oziroma uporabe določb novel Kazenskega zakonika, Zakona o kazenskem postopku in Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja konec letošnjega leta komisija opozarja na potrebo po koordiniranem in usklajenem delovanju policije, državnih tožilcev in sodišč na novih strokovnih podlagah.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
Predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu resolucije o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije za obdobje do leta 2015, EPA 2080-IV

Komisija Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 8. seji 18. 6. 2008 obravnavala Predlog resolucije o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije za obdobje do leta 2015, ki ga je Vlada Republike Slovenije posredovala Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo.

Komisija predlog resolucije **podpira**.

Dopolnilno obrazložitev predlagatelja je podal državni sekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve Andrej Šter, ki je predstavil izhodišča, cilje in načela, ki opredeljujejo dejavnost Republike Slovenije pri mednarodnem razvojnem sodelovanju. Poudaril je, da mora Evropska unija kot donatorica izraziti odgovornost in solidarnost z državami v razvoju. Izpostavil je izkušnje naše države, ki jih je le-ta že pridobila pri izvajanju mednarodne razvojne pomoči, še posebej na področju zahodnega Balkana ter za zaščito otrok, prizadetih zaradi oboroženih konfliktov.

Komisija podpira vsebinske in geografske prioritete mednarodnega razvojnega sodelovanja. Strinja se z odnosom glede izvrševanja aktivnosti do otrok v konfliktnih in postkonfliktnih razmerah.

V razpravi je bilo izpostavljeno vprašanje učinkovitosti izvajanja in doseganja finančnih ciljev na tem področju in ustrezne organizacijske strukture, ki bi bila prilagojena zahtevam pri upravljanju uradne razvojne pomoči. Po mnenju predlagatelja vzpostavitev posebne agencije za mednarodno razvojno sodelovanje ni utemeljeno in različnih dejavnikov. Nedvomno se bo mednarodno razvojno sodelovanje Republike Slovenije v prihodnje razvijalo in člani komisije

menijo, da je za uresničitev ciljev utemeljena koncentracija ter učinkovita in strokovna poraba sredstev.

Po mnenju članov komisije je potrebno spodbujati vlogo nevladnih subjektov, ki lahko s svojo dejavnostjo prispevajo h krepitvi razvojne pomoči.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Komisija za mednarodne
odnose in evropske zadeve
Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zunanjih zadevah (ZZZ-1B)** - druga obravnava, EPA 1943-IV

Komisija Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 8. seji 18. 6. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zunanjih zadevah, ki ga je Vlada Republike Slovenije posredovala Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo.

Komisija predlog zakona **podpira**.

Dopolnilno obrazložitev predlagatelja je podal državni sekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve Andrej Šter, ki je pojasnil, da so se v obdobju od zadnje novele zakona o zunanjih zadevah v praksi pokazale potrebe, ki ob upoštevanju izkušenj veljavne zakonske ureditve, narekujejo odpravo slabosti in njeno nadgradnjo, nekatere institute pa je potrebno urediti na novo, da bodo primerljivi z drugimi evropskimi državami. Člani komisije so bili seznanjeni, da se spremembe in dopolnitve predlagajo na treh področjih: na kadrovsko-organizacijskem področju, na področju konzularne pomoči in na področju mednarodnih pogodb. Na zadnjem navedenem področju je bila na pobudo člana komisije podana podrobnejša razlaga temeljnih pravil o pridržkih.

V razpravi je bilo zastavljenih nekaj vprašanj, ki so se nanašala na kadrovsko-organizacijsko področje Ministrstva za zunanje zadeve. Ugotovljeno je bilo, da so na navedenem področju spremembe potrebne zaradi uskladitve nekaterih rešitev z Zakonom o javnih uslužbencih, zaradi uvedbe novega delovnega mesta političnega direktorja ter zaradi natančne določitve statusa javnih uslužbencev iz drugih organov, ki opravljajo delo v predstavništvih Republike Slovenije v tujini. Člani komisije niso izrazili nasprotovanja, da se uredi status političnega direktorja, saj gre za rešitev, ki jo poznajo ministrstva za zunanje zadeve držav članic Evropske unije in je utemeljena njegova umestitev v organizacijsko strukturo ministrstva.

V zvezi z rešitvami, ki vplivajo na pravice in obveznosti zaposlenih iz delovnega razmerja in so povezane s sistemizacijo delovnih mest in strukturo diplomatskih nazivov, je bilo v razpravi ugotovljeno, da ni bilo doseženo soglasje med ministrstvom in zaposlenimi diplomati. Predstavnik predlagatelja je pojasnil, da je bil sindikat slovenskih diplomatov vključen v predhodni postopek usklajevanja besedila zakonskega predloga. Ker pa ni bilo doseženo soglasje glede vseh predlogov sindikata, ni prišlo do podpisa izjave, ki bi sledila sklepu Državnega zbora z dne 27. januarja 1998.

Člani komisije so podprli rešitve, predlagane na področju konzularne pomoči, kjer se spremembe in dopolnitve prilagajajo evropskemu pravnemu redu. Še posebej so pozitivno ocenili oblike nudenja zaščite pomoči slovenskim državljanom v tujini.

V zvezi z vsebino 11. člena glede urejanja obveznosti varovanja dokumentov in podatkov, so se člani komisije strinjali, da je utemeljena ureditev v tem zakonu, ne glede na to, da omenjeno materijo sistemsko ureja že Zakon o tajnih podatkih.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Komisija za mednarodne
odnose in evropske zadeve
Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k **Predlogu zakona o duševnem zdravju (ZDZdr) - druga obravnava, EPA 2042-IV**

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na seji dne 17. junija 2008 obravnavala Predlog zakona o duševnem zdravju, ki ga je v parlamentarni postopek predložila Vlada Republike Slovenije in ga **podprla**.

Seji komisije so prisostvovali tudi predstavniki Odbora svojcev oseb s težavami v duševnem zdravju, ŠENT - Slovenskega združenja za duševno zdravje in Ozare Slovenija, ki so dali popolno podporo vsebini predlaganega zakona in izrazili željo, da bi bil v Državnem zboru Republike Slovenije čimprej sprejet.

Komisija je v razpravi poudarila, da bi bilo potrebno v Sloveniji organizirati forenzično bolnišnico in tako sistemsko urediti problematiko duševnih bolnikov z nevarnostjo kriminalnih dejanj, katerim sodišča namesto zaporne kazni izrečejo ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja. Po veljavni zakonodaji lahko ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja traja največ deset let, zdravniki pa morajo vsako leto poročati sodišču. Psihiatrični izvedenci, ki na sodiščih utemeljujejo neprištevnost nekaterih storilcev, s čimer jih odvezujejo odgovornosti za dejanja, pa vseeno opozarjajo, da posebnih bolnišničnih forenzičnih oddelkov, kamor bi namestili take osebe, v Sloveniji nimamo. Sodišča jih nameščajo v ustanove, kjer bivajo skupaj z drugimi duševno bolnimi.

Zato je komisija menila, da je država odgovorna zagotoviti varnost duševnim bolnikom, ki niso izvajali kriminalnih dejanj in psihiatrične bolnike z nevarnostjo kriminalnih dejanj namestiti v posebno forenzično bolnišnico.

Komisija je opozorila tudi na problematiko prisilne privedbe duševnih bolnikov in poudarila, da naj bo takih primerov čim manj ter naj se ob tem maksimalno upošteva navodila psihiatrične stroke ter v čim manjši meri uporablja represijo.

Komisija nadalje opozarja, da je v Sloveniji en psihiater na 10.000 prebivalcev absolutno premalo in naj Ministrstvo za zdravje uredi vse potrebno, da se v sedanjih in kot kaže tudi v prihodnjih vse težjih življenjskih pogojih za ljudi število psihiatrov v zdravstvenih ustanovah ali privatnih klinikah v Sloveniji poveča.

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Peter Požun.

Komisija za socialno varstvo,
delo, zdravstvo in invalide
Boris Šušteršič, l.r.
predsednik

Poročilo Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k obravnavi problematike na področju izvajanja storitev dimnikarske službe

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj se je na 9. seji 28. 5. 2008 seznanila s problematiko na področju izvajanja storitev dimnikarske službe.

Člani komisije so bili seznanjeni z:

- dopisom Vseslovenske civilne pobude "Dimnik" na Državni svet z dne 9. 4. 2008,
- odgovorom Ministrstva za okolje in prostor z dne 14. 1. 2008 na dopis Vseslovenske civilne pobude "Dimnik" v zvezi z domnevno protiustavno zakonodajo o ureditvi dimnikarske službe z dne 30. 10. 2007,
- vprašanjem državnega svetnika dr. Janvit Goloba glede dimnikarskih storitev, ki ga je obravnaval Državni svet na 2. seji, dne 9. 1. 2008,
- odgovorom Ministrstva za okolje in prostor na vprašanje državnega svetnika dr. Janvit Goloba z dne 6. 5. 2008.

Uvodoma je predstavnik Vseslovenske civilne pobude "Dimnik" (VCP "Dimnik") Tone Kristan predstavil njihove aktivnosti in zahteve za spremembo dimnikarske zakonodaje v prid občanom, kateri bi morali imeti možnost izbire obrtnika - dimnikarja. Po njegovem mnenju je veljavna ureditev, ki dopušča opravljanje koncesije na zasebni lastnini, neustavna. Če posamezniki dimnikarju ne dovolijo vstopa v stanovanje, a plačajo račun, je zagotovljena požarna varnost, če pa računa ne plačajo, pa požarna varnost ni zagotovljena. To je nedopustno. Opozoril je, da bi

bilo področje dimnikarstva bolje urejeno, če bi Sekcija dimnikarjev pri Obrtni zbornici Slovenije skrbela za strokovno izpopolnjevanje dimnikarjev.

Vodja sektorja za aktivnosti učinkovite rabe in obnovljivih virov energije v Ministrstvu za okolje in prostor mag. Hinko Šolinc je predstavil veljavno (zakonsko in podzakonsko) ureditev na področju izvajanja storitev dimnikarske službe in dosedanje aktivnosti ministrstva. V skladu z Zakonom o varstvu okolja, ki je začel veljati 7. 5. 2004, se je izvajanje dimnikarske službe kot koncesionirana dejavnost preneslo z občinskega na državni nivo. V Sloveniji je 198 dimnikarskih območij, pri čemer je država podelila koncesijo na 111 dimnikarskih območjih, okoli 50 vlog za pridobitev koncesije je na sodišču, okoli 35 prispelih vlog pa je v postopku obravnave. Kakršnakoli bistvena sprememba veljavne ureditve ni primerna, dokler postopek podeljevanja koncesij na celotnem območju Slovenije ne bo zaključen (in do izteka obstoječih koncesijskih pogodb). Na Ministrstvu za okolje in prostor se strinjajo, da prihaja pri izvajalcih dimnikarske službe do napak. V skladu z zadnjo novelo uredbe o dimnikarski službi (Ur. l. RS, št. 105/2007) ima Vlada možnost, da v taksativno naštetih primerih z odločbo odvzame koncesijo. Prav tako je natančno urejen inšpekcijski in strokovni nadzor, ki pa žal poteka počasi. V pripravi so tudi spremembe pravilnika o dimnikarski službi, na podlagi katerih se predvideva zmanjšanje števila potrebnih pregledov plinskih peči.

Nezadovoljstvo uporabnikov dimnikarskih storitev izhaja tudi zaradi napačnega obračunavanja dimnikarskih storitev, zato so lani sprejeli nov cenik dimnikarskih storitev, ki je bolj jasen, čeprav še zmeraj ni dovolj transparenten. Poudaril je, da cena dimnikarske storitve vključuje poleg stroškov, ki nastanejo zaradi opravljenega dela pri uporabniku, tudi druge stroške, ki nastajajo pri izvajanju te storitve.

Pregledi in meritve kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov morajo ostati predmet obvezne gospodarske javne službe kot neodvisne organizacije (in ne serviserja), medtem ko bi lahko čiščenje teh naprav uredili na tržni - licenčni način, kar bo predmet prihodnjih razprav. Dejal je, da je škoda, da je bila pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti Zakona o varstvu okolja ter podzakonskih aktov s področja dimnikarstva vložena na način, da jo je Ustavno sodišče zavrglo. Če bi Ustavno sodišče sprejelo pobudo in o njej odločalo, bi bila odločba Ustavnega sodišča osnova za ureditev tega področja.

Državni svetnik dr. Janvit Golob je predlagal je, da Državni svet organizira javno razpravo, v okviru katere bi lahko z močjo argumenta prišli do predlogov za spremembo zakonodaje na tem področju, npr. dimnikarske storitve za gospodinjstva se izvajajo v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe, za industrijske obrate pa v okviru obvezne državne gospodarske javne službe.

Predstavnik Skupnosti občin Slovenije Leo Kremžar je poudaril, da so v okviru reprezentativnega združenja občin ustanovili delovno skupino za dimnikarstvo, saj je po njihovem mnenju to področje sistemsko neustrezno urejeno. Njihov predlog je, da se spremeni zakonodaja, ali pa da Vlada znotraj veljavne ureditve pristopi k spremembi podzakonskih aktov. Skupnost občin Slovenije si skupaj z Združenjem občin Slovenije prizadeva za srečanje s tistimi predstavniki Ministrstva za okolje in prostor, ki imajo možnost odločanja. Skupnost občin Slovenije se zavzema za strokovno razpravo in spremembo zakonodaje, ko bo jasno, kateri model izvajanja dimnikarske službe bi bil najboljši. Do težav oziroma napak na področju izvajanja dimnikarske službe je prišlo takrat, ko se je izvajanje storitev te službe preneslo z občinskega na državni nivo. Opozoril je, da je strošek gospodinjstva za dimnikarske storitve na letni ravni približno enak kot za uporabo pitne vode (območje Maribora), kar je preveč. Zakonodaja bi morala predpisati, da mora biti kurilna naprava neoporečna ter v primeru

ugotovljenih nepravilnosti s strani inšpekcije, tudi določiti visoke kazni. Opozoril je tudi na državljansko nepokorščino v obliki neplačevanja računov za (neopravljene) dimnikarske storitve, ki se lahko še razširi, kar je vsekakor posledica neustreznih sistemskih rešitev na tem področju.

Borut Kobav, predstavnik VCP "Dimnik", je predstavil predloge, ki jih je podal v pisni obliki. Država mora imeti nadzor na tem področju, medtem ko je treba z ozirom na tehnološki razvoj naprav določiti različne režime njihovega čiščenja, merjenja in pregledovanja. Potrebna bi bila večja osveščenost državljanov, kar je naloga Ministrstva za okolje in prostor. Za stanje nove naprave (do dve leti) je odgovoren serviser in ne dimnikar. Potrebna je tudi sprememba zakonodaja v smeri skrajšanja rokov za čiščenje, pregledovanje in merjenje naprav. Pri pripravi sprememb predpisov je nujno tudi sodelovanje predstavnikov Ministrstva za obrambo (Inšpektorat za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki pokriva področje požarne varnosti), Ministrstva za zdravje (Zdravstveni inšpektorat zaradi nevarnosti zastrupitve), Strojne fakultete in Zavoda za gradbeništvo.

V razpravi so člani komisije poudarili, da se stanje na področju izvajanja dimnikarske službe od občine do občine razlikuje, pri čemer iz ugotovitev Ministrstva za okolje in prostor izhaja, da več kot tretjina dimnikarskih območij formalno pravno ni urejeno, neustrezen je tudi inšpekcijski in strokovni nadzor ter transparentnost cen.

Člani komisije so izpostavili nekatera ključna vprašanja in dileme, ki bi jih bilo treba razrešiti:

- ali je pri majhnih kurilnih napravah potreben tak sistem pregledovanja, merjenja in čiščenja kot pri drugih napravah,
- ali koncesioniran način izvajanja storitev dimnikarske službe v celoti nadomestiti z licenčnim (tržnim) modelom izvajanja gospodarske javne službe ali le en del nalog (npr. čiščenje naprav) izvzeti iz koncesije in jih prenesti v licenčni model izvajanja gospodarske javne službe,
- ali na enem dimnikarskem območju podeliti koncesijo večjemu številu izvajalcev dimnikarske službe (koncesionarji), s čimer bi vzpostavili konkurenčnost in dvig kvalitete storitev,
- možnost izvajanja storitev dimnikarske službe za gospodinjstva v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe, za industrijske obrate pa v okviru obvezne državne gospodarske javne službe,
- potreben je bolj učinkovit inšpekcijski in strokovni nadzor nad izvajalci dimnikarske službe,
- glede na čedalje slabši življenjski standard velikega števila državljanov z nizkimi dohodki so sedanje cene storitev dimnikarske službe prevelike (enkratni obisk dimnikarja predstavlja okoli 10 % mesečni zaslužek),
- ali je medresorsko sodelovanje pri pripravi predpisov na področju storitev dimnikarske službe ustrezno in zadostno (Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za obrambo, Ministrstvo za zdravje)

Komisija je po opravljeni razpravi sprejela naslednji **s k l e p**:

Komisija predlaga, da Državni svet v sodelovanju s Skupnostjo občin Slovenije organizira posvet z naslovom *Problematika na področju izvajanja storitev dimnikarske službe*, na katerem naj se soočijo različni pogledi na model njenega organiziranja. Na podlagi zaključkov posveta se pripravijo predlogi za nadgradnjo zakonodaje na področju dimnikarstva.

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
predsednik

Prvi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude državnega svetnika dr. Zoltana Jana za takojšnjo prodajo oz. neodplačni prenos lastninske pravice praznih stanovanj, ki niso predvidena za dodelitev pripadnikom stalne sestave Slovenske vojske

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji dne 11. 6. 2008 v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval pobudo državnega svetnika dr. Zoltana Jana za takojšnjo prodajo oz. neodplačni prenos lastninske pravice praznih stanovanj, ki niso predvidena za dodelitev pripadnikom stalne sestave Slovenske vojske in za zagotovitev prioritetenega, aktivnega in učinkovitega pristopa k realizaciji programa gospodarjenja s premoženjem in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira pobudo in predlaga Ministrstvu za obrambo in Ministrstvu za okolje in prostor, naj poskrbita, da bodo čim prej prodana oz. prenesena kot neodplačne lastninske pravice praznih stanovanj, ki niso predvidena za dodelitev pripadnikom stalne sestave Slovenske vojske in zagotovita prioriteten, aktiven in učinkovit pristop k realizaciji programa gospodarjenja s premoženjem.

Obrazložitev:

Državni svet je na 4. seji 20. 2. 2008 sprejel sklep, s katerim je podprl vprašanje o stanovanjih, ki so bila v lasti JLA. Vlada Republike Slovenije je 25. 3. 2008 posredovala odgovor na navedeno vprašanje. Po več kot desetih letih je še vedno preko 79 stanovanjskih in drugih objektov, ki niso v funkciji in propadajo. Z morebitnim najemom ali odprodajo bi rešili prav toliko stanovanjskih problemov družin in preprečili še večjo gospodarsko škodo.

Zakon o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin določa, da je treba stvarno premoženje države, ki ga upravljaavec trajno ne potrebuje za opravljanje svojih nalog, prodati oz. urediti z neodplačnih prenosov lastninske pravice, skladno z zakonom.

Hkrati zakon določa, da je treba postopke ravnanja s stvarnim premoženjem voditi učinkovito, s čim manjšimi stroški in na podlagi metod, ki omogočajo najugodnejše rezultate za državo. Da bi se preprečila še večja škoda, je potrebno zagotoviti tako ravnanje.

Gospodarno ravnanje z državnim premoženjem bi terjalo takojšno prodajo praznih in propadajočih stanovanj. Tako - gospodarno ravnanje pa bi tudi delno rešilo čedalje bolj perečo stanovanjsko problematiko v Sloveniji.

Državni svet se zavzema za aktivno in učinkovito gospodarjenje tako s stanovanjskim fondom kakor tudi z ostalimi objekti in nepremičninami v skladu z zakonom.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za obrambo in Ministrstvu za okolje in prostor, da pobudo preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanjo v roku 30 dni odgovorita.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za obrambo

Datum: 10. 7. 2008
Prejeto: 14. 7. 2008

V zvezi z zgoraj navedenim sklepom Državnega sveta Republike Slovenije, s katerim svet podpira pobudo, da se prazna vojaška stanovanja, ki niso perspektivna za Slovensko vojsko čim prej odprodajo oziroma prenesejo na druge uporabnike, vam sporočamo, da je Ministrstvo za obrambo v letošnjem letu bistveno pospešilo in razširilo aktivnosti za čim prejšnjo ureditev problemov, ki nastajajo pri upravljanju vojaškega stanovanjskega sklada. V Ministrstvu za obrambo smo sprejeli posebno strategijo stanovanjskega sklada v kateri so določene dolgoročne perspektivne lokacije vojaških stanovanj, potrebna struktura in število glede na razvoj Slovenske vojske do 2014 ter ukrepi za uresničevanje te strategije. Pospešena je odprodaja neperspektivnih stanovanj tako, da je letos predvidena odprodaja 191 enot. Pospešeno se izvaja načrt obnove in stanovanjska komisija po novem dvakrat letno dodeljuje službena stanovanja. Pospešen je tudi prenos določenih stanovanjskih enot na lokalne skupnosti in podobno.

Ministrstvo za obrambo bo nadaljevalo z navedenimi in tudi drugimi potrebnimi aktivnostmi v skladu s pobudo Državnega sveta glede upravljanja vojaških stanovanj.

Ministrstvo za obrambo
Karl Erjavec, l.r.
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika **Antona Peršaka** v zvezi z **določanjem cene pitne vode**

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval pobudo državnega svetnika Antona Peršaka v zvezi z določanjem cene pitne vode in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB) sprejel naslednji

S K L E P :

Vlada, Ministrstvo za okolje in prostor ter Ministrstvo za gospodarstvo naj ob pripravi predpisov o določanju cen komunalnih storitev in cene pitne vode preučijo možnosti in uvedejo načelo progresivne cene pitne vode glede na porabo v gospodinjstvih in industriji ter možnosti vzpostavitve mehanizma, ki bo omogočil diferenciacijo cene glede na vrsto rabe pitne vode za ljudi in za proizvodnjo oziroma različne uporabnike pitne vode.

Obrazložitev:

Zdrava pitna voda postaja ogrožena in hkrati najbolj pomembna dobrina oziroma, kot je včasih mogoče slišati, "nafta prihodnosti". Strokovnjaki napovedujejo, da bodo viri čiste pitne vode po vsej verjetnosti eden glavnih vzrokov za mednarodne konflikte in celo nove osvajalne vojne. Slovenija še razpolaga z zadostnimi količinami primerne pitne vode, vendar je znano, da je vse več virov že onesnaženih, in da tudi raven podtalnice na mnogih vodonosnih območjih pada. Po drugi strani pa je mogoče opaziti, da s pitno vodo še vedno dokaj malomarno ravnamo. V mnogih naseljih je ob sobotah opaziti množično pranje avtomobilov po ulicah z vodo iz vodovodov. Pogosto je tudi videti, da ljudje zalivajo vrtove s pitno vodo celo v neposredni bližini vodnatih jarkov ali potokov. V mnogih tovarnah in delavnicah, v katerih potrebujejo veliko vode, še vedno niso uvedli sistemov za reciklažo, temveč uporabljajo za opravljanje svoje dejavnosti (npr. pralnica) vodo iz vodovoda itd. Smiselno je torej pristopiti k stopnjevanju cene pitne vode tako za gospodinjstva kakor tudi za industrijo in druge uporabnike pitne vode glede na višino porabe.

S strokovno analizo in na podlagi posnetka stanja bi morali narediti izračun, kolikšna poraba, npr. glede na število članov gospodinjstva, je primerna (morda 7, morda 8, morda 9 m³ na člana gospodinjstva mesečno ipd.) in za izračunano primerno količino na osebo določiti ustrezno ceno, ki pa mora biti tudi odvisna od dolžine in razvejanosti vodovoda, števila porabnikov vode iz vodovoda, ipd, saj so pogoji pridobivanja pitne vode v Sloveniji različni. Za višjo porabo na člana gospodinjstva pa bilo treba določiti nekoliko višjo ceno (npr. za 10 % višjo porabo za 5 % višjo ceno za m³ vode itn.). Predlagatelji bodo gotovo naleteli na negodovanje dela prebivalstva, vendar gotovo tudi na odobravanje drugega, bolj osveščenega dela. V vsakem primeru pa je nujno potrebno začeti razmišljati o tem, kako preprečevati pretirano izkoriščanje naravnih virov vsaj za namene, ki tega nikakor ne opravičujejo. Naj v prid tej trditvi navedemo ugotovitev, da je npr. na območju Mengeškega polja v manj kot dvajsetih letih raven podtalnice, ki jo pijejo občani občin Domžale, Trzin in Mengeš, že znatno upadla; po nekaterih ugotovitvah, vsaj za meter ali celo dva.

Državni svet ugotavlja, da na Ministrstvu za okolje in prostor že razmišljajo v smeri določanja progresivne cene pitne vode glede na porabo, kar je tudi praksa večine evropskih držav, hkrati pa ugotavlja, da je treba v primeru industrijskih obratov upoštevati, da gre za drugačen način oskrbe z vodo kot v primeru gospodinjstev, ki se oskrbujejo s pitno vodo v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi, Ministrstvu za okolje in prostor ter Ministrstvu za gospodarstvo, da pobudo preučijo in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanjo v roku 30 dni odgovorijo.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude državnega svetnika Antona Peršaka glede nadzora nad porabo sredstev za subvencije izvajalcem programov s področja kulture

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka glede nadzora nad porabo sredstev za subvencije izvajalcem programov s področja kulture in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka in predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka se glasi:

Ali Ministrstvo za kulturo, ki v skladu z zakonom podeljuje subvencije različnim izvajalcem programov s področja kulture, nadzira porabo teh sredstev z vidika skladnosti porabe sredstev z namenom, za katerega je posamezna subvencija bila podeljena in, če nadzira, kako izvaja nadzor?

Obrazložitev:

Avtorji književnih del in prevajalci, katerih založniki so uspeli pridobiti subvencije Ministrstva za kulturo, s katerimi Ministrstvo podpira izdajanje kakovostne domače in prevodne književnosti ter s področja humanistike in družboslovja menijo in se pritožujejo, da založniki pogosto porabijo ta sredstva za kak drug namen in ne za plačilo avtorjev oziroma prevajalcev, za kar naj bi ta sredstva praviloma bila namenjena. Po trditvah posameznih avtorjev in prevajalcev naj bi prihajalo celo do dvojnih pogodb, ki so jih avtorji in prevajalci primorani podpisati, če želijo, da bo njihovo delo ugledalo luč sveta. V eni pogodbi, ki je predstavljena ministrstvu, se prikaže ustrezni višji znesek honorarja, v drugi, na podlagi katere se potem dejansko tudi izvede plačilo avtorja ali prevajalca, pa je znesek lahko tudi znatno nižji. Podobno naj bi se dogajalo tudi lektorjem, katerih imena se vse bolj pogosto niti ne pojavljajo v kolofonu knjige, ki so jo lektorirali. Glede na to, da bi Ministrstvo glede na zakonodajo, ki ureja porabo proračunskih sredstev, moralo preverjati, ali so bila sredstva resnično porabljena v skladu z namenom subvencij, vendar ne samo na podlagi poročil, ki jih oddajajo izvajalci programov, temveč na podlagi bolj verodostojnih podatkov in listin (npr. računov, kopij plačilnih nalogov ipd.), česar pa domnevno ne počne, se seveda med avtorji, prevajalci in drugimi sodelavci založnikov pojavlja dvom o pravilni porabi sredstev subvencij. Še posebej zato, ker se honorarji nenehoma zmanjšujejo in predstavljajo vse bolj zanemarljivi delež stroškov izdajanja knjig in drugih edicij.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanj v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za kulturo

Datum: 7. 7. 2008

Prejeto: 11. 7. 2008

Zveza: Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka (Državni svet, 8. seja z dne 11. 6. 2008)

Iz vsebinske obrazložitve k vprašanju državnega svetnika Antona Peršaka izhaja, da njegovo vprašanje konkretno zadeva področje knjige oz. položaj "avtorjev književnih del in prevajalcev", kar bo tudi predmet obrazložitve v nadaljevanju. Kakor navaja g. Peršak, bi moralo MzK preverjati porabo sredstev v skladu z namembnostjo subvencije "ne samo na podlagi poročil ki jih oddajajo izvajalci programov, temveč na podlagi bolj verodostojnih podatkov in listin (npr. računov, kopij plačilnih nalogov ipd.), česar pa domnevno ne počne."

Ministrstvo za kulturo pri podeljevanju subvencij različnim izvajalcem programov in projektov s področja knjige že v pogojih posamičnih pozivov in razpisov in nato v sklenjenih pogodbah o sofinanciranju opredeljuje namembnost subvencije kakor tudi določa zahtevane dokumente oz. dokazila, ki jih mora predložiti prejemnik subvencije. V vseh pozivih in razpisih na področju izdajanja knjig in revij od leta 2007 naprej ter v na tej osnovi sklenjenih pogodbah z izvajalci je MzK v prid avtorjem in prevajalcem natančno opredelilo znesek najnižjega avtorskega honorarja za posamezna področja (posebej za izvirno leposlovje in humanistiko ter posebej za prevodno leposlovje in humanistiko).

Glede na različne razpise za financiranje kulturnih programov in projektov na področju knjige ter različne subjekte - prejemnike subvencij - se pogodbe razlikujejo po specifični zahtevanih dokazil. ki praviloma vključujejo kopije avtorskih pogodb oz. račune za druge storitve. "Praviloma" zato, ker v primeru t.i. programskih pogodb pogodbenik odda vso dokumentacijo le v primeru, ko ga MzK posebej pozove, pri pogodbah za delovne štipendije književnim ustvarjalcem ali za prevajalce v tuje jezike pa ta člen ni smiseln.

Dokazila so sicer sestavni del t. i. zahtevka za izplačilo, na osnovi katerega lahko prejemnik subvencije sploh črpa odobrena sredstva; pa tudi končnega vsebinskega in finančnega poročila, ki ga je izvajalec dolžan pisno predložiti ob zaključku projekta/programa. Strokovna služba MZK porabo sredstev preverja tako glede zahtevkov za izplačila kakor tudi na osnovi oddanih (delnih in končnih) finančnih in vsebinskih poročil. Predvsem mora natančno pregledati vsak posamični zahtevek za izplačilo in predloženo dokumentacijo, kajti nalog za izplačilo subvencije je mogoče izvesti šele na osnovi popolne dokumentacije in skladnosti z osnovno pogodbo. V praksi strokovna služba večkrat pozove izvajalca k dodatnim pojasnili ali predložitvi dodatne dokumentacije.

Skladno z določili vseh pogodb mora "na izrecno zahtevo izvajalec v roku, ki ga določi financer, posredovati vso dokumentacijo (finančno. pravno. vsebinsko-programsko), pa tudi sicer je dolžan sodelovati s financerjem in se odzivati na njegove zahteve po dokumentaciji in dokazilih." To je praksa v primerih. ko ministrstvo za kulturo bodisi na osnovi nepopolne dokumentacije izvajalca bodisi v (redkih) primerih posameznih pritožb kulturnih ustvarjalcev zahteva kompletno računovodsko dokumentacijo, vključno s kopijami plačilnih nalogov, ipd.

Kot navaja v obrazložitvi svojega vprašanja Anton Peršak "avtorji književnih del in prevajalci, katerih založniki so uspeli pridobiti subvencije MZK /.../, menijo in se pritožujejo, da založniki pogosto porabijo ta sredstva za kak drug namen in ne za plačilo avtorjev oziroma prevajalcev,

za kar naj bi ta sredstva praviloma bila namenjena", omenja pa tudi "dvojne pogodbe". Ministrstvo pričakuje, da bodo avtorji in prevajalci o kršitvah pogodbenih določil kakor tudi o obstoju fiktivnih pogodb seznanili ustrezno strokovno službo oz. sektor ministrstva za kulturo. V praksi je tovrstnih pritožb zanemarljivo malo, zato menimo, da je preverjanje s strani MzK zadovoljivo in ustrezno. Seveda pa imajo avtorji možnost prijave na druge ustrezne organe v R Sloveniji, ki so pristojni za takšna dejanja in lahko preverijo zakonitost dejanj, ki jih navaja Peršak.

Dodamo naj, da ne drži posplošena trditev, da so "sredstva praviloma namenjena za plačilo avtorjev oz. prevajalcev", kot navaja Peršak. V vseh razpisih, namenjenih področju knjige oz. izdajanju knjig in revij, je subvencija namenjena avtorskim honorarjem. stroškom postavitve in tiska, stroškom ilustracij in opreme, lekture in korekture idr. stroškom v zvezi z izdajanjem knjig in drugih publikacij.

G. Peršak sklene obrazložitev svojega vprašanja MzK z ugotovitvijo, da se "avtorski honorarji nenehoma zmanjšujejo in predstavljajo vse bolj zanemarljivi delež stroškov izdajanja knjig in drugih edicij." To je ugotovitev, ki velja na prostem trgu, nikakor pa ne za subvencioniranje knjižne in revijalne produkcije na MzK, kjer je primer ravno obraten. Vse večji delež stroškov izdajanja subvencioniranih knjig in revij predstavljajo ravno avtorski honorarji, ministrstvo pa je v zadnjih letih občutno prispevalo k izboljšanju položaja književnih ustvarjalcev (ne le z vidika v pogodbah določenih najnižjih zneskov, ampak z vrsto ukrepov kulturne politike od knjižničnega nadomestila do delovnih štipendij, če omenimo le dva najodmevnejša ukrepa).

Ministrstvo za kulturo
dr. Vasko Simoniti, l.r.
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika **Mateja Vrčona** v zvezi z **odsekom Razdrto - Vipava**

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanja državnega svetnika Mateja Arčona v zvezi z odsekom Razdrto - Vipava in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Mateja Arčona in predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašanji državnega svetnika Mateja Arčona se glasita:

1. Kdaj bo trasa hitre ceste na Rebernicah na odseku Razdrto - Vipava predana prometu?

2. Ali bo minister za promet poiskal odgovorne za nastalo zamudo pri gradnji odseka Razdrto - Vipava in sprejel ustrezne ukrepe?

Obrazložitev:

Letni plan razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2008, ki ga je Vlada posredovala v Državni zbor 13. 3. 2008, določa, da bo odsek hitre ceste Razdrto-Vipava predan prometu v septembru 2008.

Omenjeni dokument je na seji dne 23. 4. 2008 obravnaval tudi Državni svet, ki je na mojo pobudo opozoril na dejstvo, da dokončanje odseka v navedenem roku ni uresničljivo, saj še vedno ni zaključen razpis za elektro-strojno opremo. Da je temu tako, je potrdil tudi generalni direktor Direktorata za ceste dr. Tomaž Vidic.

Vlada je 25. 4. 2008 gradivo nadomestila z novim gradivom, ki pa se v delu, ki določa rok predaje odseka Razdrto - Vipava prometu, ni spremenilo.

Letni plan je na 39. redni seji obravnaval (in sprejel) Državni zbor. Ne glede na utemeljena opozorila, ki sem jih podal na seji Državnega sveta 23. 4. 2008, je minister za promet mag. Radovan Žerjav Državnemu zboru predstavil dokument, v katerem je navedeno, da bo odsek hitre ceste Razdrto-Vipava predan prometu v septembru 2008.

Da takšnega plana ni mogoče realizirati, minister za promet gotovo ve, zato bi moral pred obravnavo in sprejemom v Državnem zboru dokument ustrezno dopolniti ali vsaj povedati, da odsek ne bo končan do predvidenega roka.

Čeprav vas, minister za promet, zaradi tega sam ne nameravam pozivati k odstopu (kot to počno v drugih delih Slovenije), se mi vendarle zdi nevzdržno, da bi se iz Nove Gorice proti Ljubljani, ob polnem plačilu vinjet, še naprej vozili po nevarni in ovinkasti cesti čez Rebernice. Bojim se, da za nastalo zamudo, ki je posledica slabega planiranja odgovornih, tudi tokrat ne bo nihče odgovarjal.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanji preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanju v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za promet

Datum: 10. 7. 2008

Prejeto: 22. 7. 2008

Državni svetnik Matej Arčon je postavil dve vprašanji v zvezi z odsekom hitre ceste Razdrto – Vipava, ki se glasita:

- Kdaj bo trasa hitre ceste na Rebernicah na odseku Razdrto – Vipava predana prometu?
- Ali bo minister za promet poiskal odgovorne za nastalo zamudo pri gradnji odseka Razdrto – Vipava in sprejel ustrezne ukrepe?

S strani DARS, d.d., ki opravlja naloge za izgradnjo hitre ceste na odseku Razdrto – Vipava (Rebrnice), smo prejeli naslednje poročilo o stanju del in predvideni predaji prometu.

Glede na trenutno stanje aktivnosti je rok predaje hitre ceste čez Rebrnice prometu predvsem odvisen od zaključka razpisa in datuma podpisa pogodbe za elektro-strojno opremo predorov in pokritih vkopov, ki je trenutno v teku. Dne 27.6.2008 je bilo ponudnikom poslano obvestilo o izboru izvajalca, na katerega se ti lahko še pritožijo, dne 8.7.2008 pa je bila na zahtevo enega od ponudnikov posredovana dodatna obrazložitev. Pritožbeni rok se za tega ponudnika izteče 21.7.2008, za ostale pa 14.7.2008.

Predvideni rok v razpisni dokumentaciji za dokončanje del pri elektro-strojni opremi predorov in pokritih vkopov je 5 mesecev od uvedbe izvajalca v delo. V kolikor bo do konca meseca julija 2008 prišlo do podpisa pogodbe (če ne bo pritožb na izbor) in uvedbe izvajalca v delo, se bo pogodbeni rok iztekel koncem leta 2008 in takrat bo hitra cesta lahko predana v promet.

Hkrati z izvajanjem elektro-strojne opreme je v letu 2008 potrebno zaključiti še določena gradbena dela na sami trasi hitre ceste in izvesti navezavo novozgrajene hitre ceste v Podnanosu in Razdrtem na obstoječe avtocestno omrežje. Našteta dela se izvajajo neodvisno od vgradnje elektro-strojne opreme. Zaradi izvedbe navezave bo promet na območju cestninske postaje Nanos oviran od predvidoma 15.9.2008 do konca leta 2008, ko bo predvidoma hitra cesta predana v promet in tudi še do spomladi 2008, ko bodo predvidoma zaključena dela na drugi polovici cestninske postaje Nanos. Ves ta čas bo cestninska postaja Nanos namenjena izključno tovornemu prometu, osebna vozila pa bodo preusmerjena na priključek Razdrto vse do spomladi 2008.

V prilogi je opisana kronologija postopkov pri izvedbi javnih razpisov za oddajo del pri izvedbi elektro-strojne opreme predorov Barnica in Tabor ter pokritih vkopov Rebrnice, iz katere je razvidno, da se je prvi razpis začel že januarja 2006, razvidne pa so tudi vse nadaljnje aktivnosti v obeh ponovljenih razpisih.

Iz priložene kronologije je razvidno, da so bili izvedeni zelo obsežni postopki za oddajo del, ki so se sicer začeli pravočasno, vendar so se potem zaradi številnih pritožb zavlekli in ogrozili predvideni rok dokončanja tega odseka. V tem trenutku pričakujemo, da bodo dela oddana in izvedena v skladu s pričakovanji, kar bo omogočilo predajo odseka hitre ceste prometu koncem leta 2008.

Ministrstvo za promet bo podrobno spremljalo odvijanje aktivnosti pri dokončanju tega odseka hitre ceste in proučilo, ali je za zamik pri dokončanju del mogoče ugotoviti neposredno odgovornost. V primeru ugotovljene odgovornosti bo Ministrstvo za promet ustrezno ukrepalo v skladu s svojimi pristojnostmi.

Lep pozdrav,

Ministrstvo za promet
mag. Radovan Žerjav, l.r.
minister

Priloga:

- Kronologija postopkov pri izvedbi javnih razpisov za oddajo del pri izvedbi elektro-strojne opreme predorov Barnica in Tabor ter pokritih vkopov Rebrnice

Kronologija postopkov pri izvedbi javnih razpisov za oddajo del pri izvedbi elektro-strojne opreme predorov Barnica in Tabor ter pokritih vkopov Rebrnice I in II na odseku hitre ceste Razdrto – Vipava (Rebrnice)

Razpisana dela za izvedbo elektro in strojne opreme predorov Barnica in Tabor ter pokritih vkopov Rebrnice I in II na odseku HC Razdrto – Vipava (Rebrnice) obsegajo naslednje:

- elektro in strojne opreme - predora 8-7/1, 8-8/1 Barnica dolžine ca. 290 m in
- predora 8-5/1, 8-6/1 Tabor dolžine ca. 600 m;
- elektro in strojne opreme - pokritega vkopa 8-1/1 Rebrnice I dolžine ca. 130m in
- pokritega vkopa 8-2/1 Rebrnice II dolžine ca. 320 m

Predhodni razpis za najavo javnega razpisa za oddajo del je bil objavljen v EU 6.1.2006 in v Uradnem listu Republike Slovenije dne 13.1.2006.

Osnovni razpis:

Orientacijska vrednost del:	2.100.000.000,00 SIT
Orientacijska vrednost del z DDV:	2.800.000.000,00 SIT
Limitirana vrednost:	2.140.184.801,90 SIT (8.930.832,92 EUR)

0 Uprava DARS je sklep o pričetku postopka za izvedbo javnega razpisa potrdila 30.1.2006.

0 Javni razpis je bil dne 6.3.2006 objavljen v EU in dne 10.3.2006 objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije.

0 Odpiranje ponudb je bilo izvedeno dne 12.5.2006

Ponudbe so oddali j.v. Rudis iz Trbovelj + Indra iz Španije, Siemens iz Ljubljane, j.v. Siteep iz Ljubljane + Elef iz Italije + ELPO iz Italije, SCT iz Ljubljane in RIKO iz Ribnice. Vse ponudbe so bile ocenjene kot nepravilne, zato so bile zavrnjene. Predlagan je bil sklep, da se javno naročilo odda po postopku s pogajanjem brez predhodne objave tako, da se v postopek s pogajanjem vključi vse ponudnike, katerih ponudbe so bile predložene v predhodno izvedenem odprtem postopku in so bile skladne z zahtevo za izpolnjevanje pogojev iz 42. člena Zakona o javnih naročilih (ZJN-1-UPB1).

0 Trije ponudniki so podali zahteve za revizijo in sicer:

- zahtevek, ki ga je podal j.v. Siteep dne 3.7.2006, je bil s strani Državne revizijske komisije zavrnjen 7.8.2006,

- zahtevek, ki ga je podal SCT dne 24.7.2006, je bil s strani Državne revizijske komisije zavrnjen 13.9.2006,

- zahtevek, ki ga je podal RIKO dne 24.7.2006, je bil s strani Državne revizijske komisije zavrnjen 13.9.2006.

0 Dne 19.9.2006 je uprava DARS potrdila sklep, da se naročilo odda po postopku s pogajanjem.

0 Dne 18.10.2006 so bila poslana povabila k pogajanju

0 Odpiranje ponudb predvideno za 15.11.2006 se ni izvedlo, ker sta SCZ in RIKO pred odpiranjem vložila zahteve za revizijo.

0 Državna revizijska komisija je zahtevka zavrnila 29.12.2006.

0 Določen je bil nov rok za odpiranje ponudb 22.2.2007 in nov rok za izvedbo pogajanj 1.3.2007.

0 Odpiranje ponudb ni bilo izvršeno saj sta dva ponudnika podala zahteve pred odpiranjem ponudb in sicer:

- zahtevku, ki ga je podal Simens dne 20.2.2007, je uprava DARS dne 8.3.2007 ugodila,

- zahtevek, ki ga je podal Siteep dne 21.2.2007, je uprava DARS dne 16.3.2007 zavrnila.

Oba ponudnika nista nadaljevala s postopkom pred Državno revizijsko komisijo.

0 Dne 11.4.2007 so bili ponudniki obveščeni o novem roku za odpiranje ponudb dne 7.5.2007 in o novem roku za izvedbo pogajanj dne 11.5.2007.

0 Odpiranje ponudb ni bilo izvedeno zaradi podanega zahtevka za revizijo, ki ga je dne 7.5.2007 podal RIKO.

0 Dne 11.6.2007 je Državna revizijska komisija podala sklep, da se zahtevek RIKO zavrže.

0 Dne 22.6.2007 so bili ponudniki obveščeni o novem roku za odpiranje ponudb 12.7.2007 in novi limitirani vrednosti v višini 9.306.163,59 EUR.

0 Odpiranje ponudb je bilo izvedeno dne 22.6.2007.

Ponudbi sta podala ponudnika RIKO in SCT. Oba ponudbi sta presegali določeno limitirano vrednost, zato sta bili ponudbi ocenjeni kot nesprejemljivi. Predvidena pogajanja se niso izvedla. V skladu s protokolom in predhodno izvedeno oceno pravilnosti in sprejemljivosti predloženih pravočasnih ponudb sta bila oba ponudnika seznanjena z rezultatom ocenjevanja ponudb.

0 25.7.2007 je uprava DARS sprejela sklep, da se postopek javnega naročila za oddajo del ponovi in o tem dne 2.8.2007 obvestila ponudnike.

Ponovljeni razpis:

Orientacijska vrednost del:	9.260.000,00 EUR
Orientacijska vrednost del z DDV:	11.112.000,00 EUR
Limitirana vrednost:	brez limita

0 Uprava DARS je potrdila sklep o pričetku postopka za izvedbo javnega razpisa dne 21.8.2007.

0 Javni razpis je bil dne 9.10.2007 objavljen v EU in dne 8.10.2007 objavljen na portalu.

0 Odpiranje ponudb je bilo izvedeno dne 20.11.2007.

Ponudbo je podal ponudnik SCT, ki je za 39% presegala ocenjeno vrednost..

0 Uprava DARS je sprejela sklep o zavrnitvi vseh ponudb in ponovitvi razpisa pod spremenjenimi pogoji.

0 Dne 15.1.2008 je ponudnik SCT podal zahtevek za revizijo, ki ga je Državna revizijska komisija dne 18.2.2008 zavrnila.

Drugič ponovljeni razpis:

Orientacijska vrednost del:	11.150.000,00 EUR
Orientacijska vrednost del z DDV:	13.380.000,00 EUR
Limitirana vrednost:	brez limita

0 Uprava DARS je potrdila sklep o pričetku postopka za izvedbo javnega razpisa dne 26.2.2008.

0 Dne 17.3.2008 je bil javni razpis objavljen na portalu javnih naročil in dne 18.3.2008 v EU.

0 ponudnik SCT je dne 28.3.2008 vložil zahtevek za revizijo, ki ga je Državna revizijska komisija dne 27.5.2008 zavrnila.

0 Odpiranje ponudb, ki je bilo predvideno dne 24.4.2008 je bilo z dodatkom št. 1 prestavljeno na 9.5.2008.

0 Odpiranje ponudb je bilo izvedeno dne 9.5.2008.

Ponudbe so podali j.v. GH Holding iz Ljubljane + Eurolux iz Ljubljane, IMP iz Ljubljane, j.v. RIKO iz Ljubljane + Javna razsvetljava iz Ljubljane + Iskra Sistemi iz Ljubljane, j.v. INPEN iz Nove Gorice + Marchiol iz Nove Gorice + AGM iz Nove Gorice + IMP Montaža iz Kopra + Eling iz

Bosne in Hercegovine, j.v. Vidoni iz Italije + Oberosler Cav. Petro iz Italije + ADTS iz Slovaške + AŽD iz Češke, SCT iz Ljubljane in j.v. CPM iz Maribora + Tenzor iz Ptuja + Telegra iz Hrvaške.

0 Poročilo strokovne komisije je bilo podano dne 13.6.2008. Kot najugodnejša je bila predlagana ponudba ponudnika SCT iz Ljubljane.

0 Dne 18.6.2008 je uprava DARS potrdila izbor najugodnejšega ponudnika, 26.6.2006 pa je Nadzorni svet DARS-a podal soglasje k izboru.

0 Dne 27.6.2008 so bila obvestila o izboru poslana ponudnikom

Trenutno stanje postopka:

0 Ponudnik INPEN je dne 3.7.2008 podal zahtevo za dodatno obrazložitev. 8.7.2008 je bila ponudniku Inpen poslana dodatna obrazložitev. Rok za pritožbo se izteče dne 21.7.2008 in za ostale ponudnike dne 14.7.2008.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika **Mateja Vrčona v zvezi s plačevanjem vinjet na Goriškem**

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanje državnega svetnika Mateja Arčona v zvezi s plačevanjem vinjet na Goriškem in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Mateja Arčona in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Mateja Arčona se glasi:

Kakšna bo finančna posledica uvedbe vinjet na odseku avtoceste med nekdanjim mejnim preходом Vrtojba in sedanjo cestninsko postajo Bazara za ponudnike turističnih storitev na Goriškem?

Obrazložitev:

Gospod Dragan Valenčič, župan Občine Šempeter-Vrtojba, je ob načrtovanem prehodu na uporabo vinjet, ministru za promet posredoval pobudo, da bi tujim gostom, ki prečkajo nekdanji mejni prehod Vrtojba, dovolili vožnjo po avtocesti na razdalji ok. 1000 metrov do prvega izhoda (pred sedanjo cestninsko postajo Bazara) brez uporabe vinjet.

Na Ministrstvu za promet so predlog gladko zavrnil in pojasnili, da bo uporaba vinjet obvezna na vseh cestah, ki jih upravlja in vzdržuje DARS. Menijo, da je nov sistem vinjet še bolj prijazen, ker ne zahteva ustavljanja vozil, kar naj bi bistveno povečalo pretočnost in zmanjšalo zastoje.

Pojasnilo Ministrstva za promet je težko razumeti, saj tuji gostje doslej niso plačevali cestnine, ker je izvoz pred cestninsko postajo Bazara. Tudi tovorna vozila bodo poslej plačevala cestnino le od cestninske postaje dalje in bodo na omenjenem delu ceste vozila brez plačila cestnine ter cesto zapustila (na istem izhodu) brezplačno.

Dejstvo je, da bo ta nespametna poteza še kako vplivala na obisk gostov na Goriškem ter dodatno prispevala k izpadu prometa, ki so ga v veliki meri povzročili že ukrepi kadilskega zakona. Sprašujem se, ali so na prometnem ministrstvu res izračunali, kakšne bodo finančne posledice nelogičnega in (v primerjavi z vozniki tovornih vozil) nepravilnega ukrepa.

Od Vlade pričakujem, da pripravi in javnosti predstavi ustrezne izračune, kaj bo nov ukrep prinesel z javno-finančnega vidika. Zdi se, da gre še za nov udarec konkurenčnim prednostim goriške turistične destinacije, na račun polnjenja državne blagajne.

Vsaj od ministrstva za gospodarstvo bi pričakovali, da posreduje v zaščito interesov turističnega gospodarstva in »prijazen sprejem« tujih gostov.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanj v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude državnega svetnika Cvetka Zupančiča za izgradnjo Veletržnice v Ljubljani v Trnovskem predmestju

Državni svet Republike Slovenije je na 8. seji 11. 6. 2008 v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval pobudo državnega svetnika Cvetka Zupančiča za izgradnjo Veletržnice v Ljubljani v Trnovskem predmestju in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo za izgradnjo Veletržnice v Ljubljani na delu parcele 841/21, k.o. Trnovsko predmestje in predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstvu za gospodarstvo, da pobudo preučijo in nanjo odgovorijo.

Obrazložitev:

Zadruga pridelovalcev in trgovcev sadja in zelenjave z.o.o., Plemljeva 2, Ljubljana, je našla primerno lokacijo, ki bi ustrezala potrebam za prodajo kmetijskih pridelkov, pri čemer je tudi

Vlada Republike Slovenije izrazila pripravljenost prenosa upravljaljskih pravic na Zadrugo pridelovalcev in trgovcev sadja in zelenjave (v nadaljevanju: zadruga).

Zadruga je bila ustanovljena leta 2007 z namenom združevati interese pridelovalcev in trgovcev sadja in zelenjave v Ljubljani in v Sloveniji. Pri svojem dosedanjem delu je zadruga tesno sodelovala z Iniciativnim odborom za ohranitev Veletržnice v Ljubljani in Veletržnico Vižmarje d.o.o., Sindikatom kmetov Slovenije ter posameznimi pridelovalci oz. kmeti, ki niso včlanjeni v omenjene organizacije oz. združenja.

Osnovno izhodišče v začetku delovanja zadruge je bila ugotovitev, da pridelovalci sadja in zelenjave v naši državi nimajo ustrezne veletržnice, na kateri bi lahko tržili svoje pridelke na kvaliteten način in upoštevaje standarde HACCP, druge standarde in zakonodajo Slovenije in Evropske unije. Prejšnja Veletržnica na Rudniku (katera ni ustrezala normam sedanjega časa) je bila ukinjena preteklo leto, ob tem pa ni bila zagotovljena ustrezna lokacija za novo veletržnico. Mestna občina Ljubljana se je odpovedala svojim prejšnjim načrtom za izgradnjo nove veletržnice na Rudniku in se odločila to zemljišče prodati. Slovenski kmetje in trgovci sadja in zelenjave so bili prisiljeni poiskati začasno (neustrezno) rešitev. Ustrezne lokacije in velikosti distribucijskega centra za sadje in zelenjavo ni bilo, največji del kmetov in trgovcev pa je pridobil začasno lokacijo v Vižmarjih. Slednja je premajhna, z utesnjenim manipulacijskim prostorom in sredi stanovanjskega naselja, individualnih hiš, zato izziva nejevoljo lokalnega prebivalstva. Edina rešitev je izgradnja ustrezne nove veletržnice ob ljubljanski obvoznici; zaželeno je, da bi velikost zemljišča omogočala distribucijo tudi drugih panog slovenskega kmetijstva mesni in mlečni izdelki, cvetličarstvo in podobno). Edina slovenska veletržnica je pomembna ne samo zaradi kvalitetnega trženja izdelkov, ampak tudi zaradi reguliranja razmer na trgu (preprečevanje monopolov in zaščita interesov kupcev), kar je ugotovil minister za gospodarstvo, ki je v svojem dopisu z dne 14. 5. 2007 zapisal, da se "na Ministrstvu za gospodarstvo strinjamo, da Slovenija potrebuje veletržnico, ker se s takšnim načinom prodaje povečuje konkurenčnost in omogoča domačim pridelovalcem zelenjave in sadja, da prodajajo svoje izdelke, s tem pa se posredno zagotavlja tudi boljšo preskrbo potrošnikov."

Tudi Državni svet je dvakrat obravnaval pobudo za izgradnjo veletržnice v Ljubljani, in sicer v letu 2004 in nazadnje na 50. seji 4. 4. 2007, kjer je sprejel sklep, da podpira pobudo Komisije DS za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Ministrstvu za gospodarstvo, da pobudo preuči. Ohranitev edine slovenske veletržnice je podprl tudi Odbor Državnega zbora za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Sindikat kmetov Slovenije in Zadružna zveza Slovenije. S pobudo je bil seznanjen tudi minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in se z njo tudi strinjal.

Navedena lokacija je po mnenju Državnega sveta najbolj primerna, saj ima več komparativnih prednosti (npr. nahaja se ob sami obvoznici, primerna za nemotečo dostavo, ne obremenjuje z izgradnjo nove cestne infrastrukture).

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstvu za gospodarstvo, da pobudo preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanjo v roku 30 dni odgovorijo.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik